

1. EXT. LÖVSKOG & ÄNG.

Vinden skakar loss frömjöl från träden. Sommarmolnen tornar upp sig. Glada barn hörs spela fotboll. Samtidigt växer ljudet från en trött ångmaskin sig allt starkare. En pojke går långsamt förbi med uppdragna axlar, han kippar efter andan som en fisk på land. Barnen hörs springa fortare och fortare samtidigt som ångmaskinen går trögare och trögare med pip och dunkande.

2. INT. HEMMET. DAG.

Genom en lång mörk korridor kommer pojken ut i vardagsrummet. Stannar upp och vajar, pappan tittar upp från fåtöljen, reser sig och går fram mot pojken, som faller. Ångmaskinen tjuder.

3. EXT. SJUKHUSET. DAG.

Massivt och grått höjer sig det kolossala sjukhuset högt över sommargrönskan.

Vid akutintaget kör en ambulans in.

4. INT. AKUTMOTTAGNING RUM. NATT.

Över allt slammer tränger ljudet av pressad andning fram. Doktorer och sjuksystrar i vita rockar fladdrar förbi. De springer. Lysrören i taket ger rummet en överklig grönfärg. Sprutor fylls på från små glasflaskor och töms i armvecket hos ett barn. En andningsmask sätts på och ljudet från andningen dämpas. Plastbehållaren framför andningsmasken färgar rummet plastgrönt och suddigt. Borta vid väggen står pappan och skriker åt en läkare. Med andan i halsen kommer mamman in genom dörren. Hon lutar sig oroligt över pojken och blir bortkörd av läkarna. Pappan lägger sin arm om henne och förklarar upprört för henne vad som hänt. En sköterska tränger sig fram och försöker lungna ner dem. Slamret från stålbunkar som slår i stålbord, väsandet från andningsmasken, klappret av träskor och de lågmälda men intensiva viskningarna från människorna omkring växer till ett dån i huvudet på det astmasjuka barnet.

5. INT. SJUKHUSKORRIDOR. NATT.

Den av lysrör blekt upplysta korridoren ligger tom och tyst. Efter en stund hörs på avstånd en dörr som öppnas. Steg och gnissel från en sjukhussäng närmar sig. Runt hörnet längst bort i korridoren rullas Nisse fram. Han är en liten, blek och just nu mycket trött kille på tio, elva år. Han har alldeles nypressade sjukhuskläder på sig. Den ena ärmen är fortfarande uppkavlad och i armvecket sitter det ett plåster. Sängen skjuts av en ung och söt sjuksköterska som heter Sara. Hon har håret uppsatt i en knut i nacken och hennes träskor klappar vänligt mot golvet. På ena

sidan sängen går Nisses mamma med hans vanliga kläder över armen och på andra sidan går hans pappa.

PAPPA

Är det inte så att föräldrar kan få sova kvar med sina barn på sjukhusen nu för tiden?

SARA

Det är bara på barnavdelningen det går, men där är redan överfullt.

Föräldrarna byter en snabb blick med varann. Sara suckar.

SARA

Det blir alltid så här på somrarna, det är inte mitt fel.

Sara kör in sängen i en hiss.

SARA

Det finns en pojke till på samma sal, så han blir inte helt ensam.

Hon trycker på knappen och hissdörren åker igen.

6. INT. AVDELNINGSKORRIDOREN. NATT.

Sara skjuter upp de stora dörrarna med vattrat glas in till avdelningen. Hon drar in sängen. Mamman tar tag i armen på pappan som oroligt klappar henne på handen, så ser Nisse dem innan han försvinner in på den mörka sjukhussalen.

7. INT. SALEN. NATT.

Det finns fyra sängplatser i salen, men bara tre sängar och Nisse skjuts in på den lediga platsen. Sara lutar sig över sängen och viskar åt honom.

SARA

Jag heter Sara.

NISSE

Va?

SARA

Sara.

Nisse nickar lite försiktigt till svar.

NISSE

Jag heter Nisse.

SARA
Jag vet.

Sköterskan stoppar in hans kläder i en garderob bredvid sängen. Nisse pillar på en liten knapp som hänger ned i en sladd över sängen. Ett svagt pip hörs utifrån korridoren och en röd lampa börjar blinka ute i korridoren. Sara går fram till dörren, knäpper av larmet och vänder sig till Nisse.

SARA
Det där är inget att leka med.

NISSE
Va?

SARA
Den får bara användas om man absolut måste.

Han släpper sladden och tittar på henne men svarar inte.

SARA
Försök och sov nu.

Sara går och Nisse blir ensam i mörkret. När han ser sig kring växer det mörka rummet. Sängen bredvid honom är tom, men i sängen mittemot ligger det en äldre man. Han sover med ett mullrande läte. Intill den, snett över rummet borta vid fönstret ligger det ytterligare en person och sover. Bredvid den sängen står en stålställning med en droppflaska högst upp. Från flaskan går en genomskinlig slang ned till personen som ligger under täcket. Plötsligt smälls dörren till salen upp och Nisse sätter i halsen då en hålögd, sibbsnaggad kille på 12 -13 år, kommer inrusande. Han rusar fram till bordet och slänger upp en bunt träspatlar av den där typen som läkare använder när de tittar en i halsen. Så tar han tag i droppflaskan, kopplar in slangen till en kanyl i sin hand. Han upptäcker Nisse och ska just säga något då tunga steg hörs i korridoren. Han sliter bort några kuddar som han stoppat in under täcket på sängen, slänger sig ner i sängen och drar täcket över huvudet. Dörren far upp igen och en liten ettrig tjock gubbe i kavaj rusar in. Runt ärmen på kavajen har han en bindel som det står "vakt" på i guldbokstäver. Han rusar rakt på Lelle och sliter tag och ruskar honom så huvudet far fram och tillbaka. Vakten fräser så att spottet yr om honom.

VAKT
Nu har jag dig i alla fall,, trodde du att du skulle kunna smita,, kunna lura mig hur fan som helst..

Nisse bara gapar och stirrar på den hysteriska vakten. Lelle försöker komma loss och värjer sig så gott han kan.

LELLE

Jag har inte gjort något! Jag har inte gjort något,,
det är säkert,,

VAKT

Ljug inte,,,

Utifrån korridoren hörs snabba träskosteg närma sig. Dörren skjuts upp och Sara tänder en lampa i taket. Vakten fortsätter skaka Lelle. Han hysteriska skrikande flyter ihop till en ohörbar kakafoni.

VAKT

Din lilla skit nu är det slut med det begriper du det,,

Lelle börjar att gråta och skakar på huvudet.

LELLE

Det är inte sant. Jag lovar, jag har inte gjort någonting.

Sara tittar misstroget på vakten och tränger sig förbi honom. Hon sliter loss Lelle och tar tag i hans arm, håller upp handen där droppflaskan är inkopplad.

SARA

Menar ni att han sprang omkring med den här?

Vakten tittar förvånat på kanylen som går in i armen. Han mumlar besviket och drar sig mot dörren.

VAKT

Det var väl någon annan då.

Vakten får syn på Nisse och blänger till. Han går fram mot honom. Sara harklar till, mycket ljudligt, och spänner ögonen i vakten.

SARA

Han skrevs in för fem minuter sedan,,, UT!

Vakten mumlar surt för sig själv och slinker moloket iväg med svansen mellan benen. Lelle gråter hjärtskärande och Sara klappar tröstande om honom. Hon viskar tröstande åt honom. Lelle tittar upp på henne med stora hundögon. Han försöker svälja ner gråten och nickar tappert till svar. Med en sista klapp på hans huvud går hon mot dörren. Hon stannar upp vid Nisses säng och vänder sig till honom.

SARA

Du blev inte rädd va?

Nisse skakar förvirrat på huvudet och Sara ler mot honom.

SARA

Så här brukar det minnsann inte vara. Han är lite knäpp den där vakten men han är inte farlig. Sov nu gott båda två.

Hon går och så fort dörren gått igen bakom henne slutar Lelle upp att snyfta. Han fräser till.

LELLE

Djävla gubbe! Han låg på lur.

Lelle tittar upp på Nisse.

LELLE

Tur för dig att du höll käften.

Så lägger han sig ned igen och drar täcket över huvudet.

NISSE

Är det inte farligt att smita ut så där?

LELLE

Ähh!

NISSE

Vakten då, om han hade tagit dig?

Lelle sätter ur sängen och stirrar stint på honom. Nisse viker perplex undan med blicken. Med en uppgiven suck åt Nisse vrider Lelle upp flödet på droppflaskan och sjunker så ned i kudden med en djup belåten suck. Han njuter uppenbart av vätskan som rinner in i hans ven. Plötsligt mycket snällare vänder han sig till Nisse.

LELLE

Va inte orolig. Du får snart flytta ned till de andra ungarna. Det är sällan som någon måste stanna hos mig.

Med en gäspning faller ögonen ihop på Lelle.

NISSE

Vart då?

Nisse märker att Lelle har somnat. Han sjunker själv ned på kudden men har svårt att sluta ögonen utan ligger och stirrar ut i rummet. Det är stort och ödsligt på natten.

8. INT. AVDELNINGSKORRIDOREN. DAG.

AVDELNINGSFÖRESTÅNDARE

Lelle måste lära sig att träffa andra barn. Blir det bråk igen så så är det väl bara att flytta isär dom, och ta ned den här nya pojken så fort det blir en plats ledig.

Läkaren skakar tankfullt på huvudet som om han inte riktigt håller med men saknar argument. Nisse stannar upp och kikar in genom de stora fönstren till expeditionen. Bakom Nisse rullas en gammal tant förbi i en säng. Hon är alldeles blek och det ligger lite blod på lakanet. Hon sluddrar lågt för sig själv. Nisse följer henne med blicken och får sedan syn på en gammal gubbe i ett rum lite längre bort. Gubben försöker resa sig från sin säng. Från rummet hörs radioandakten strax bredvid sitter Carson och stirrar på en inramad reproduktion av en av Svenska Amerika-linjens båtar.

LÄKAREN

Jag tycker inte om det, med tanke på vad som hänt tidigare.

SARA

Har vi tur så blir dom kompisar.

Nisse tittar in på avdelningen igen.

AVDELNINGSFÖRESTÅNDARE

Om han får sällskap med någon han känner kan vi kanske flytta ned honom till barnavdelningen i alla fall.

LÄKAREN

Han är ju lite yngre den här nya.

Sara kommer ut från expeditionen och får syn på Nisse, hon harklar till.

SARA

Men hallå. Vad vill du?

NISSE

Ingenting.

De andra tystnar besvärat.

LÄKAREN

Ja som sagt ni vet väl bäst,, då sätter vi igång.

Nisse får en del krystade leenden innan sällskapet försvinner bort i korridoren till nästa avdelning. Sara vänder sig till Nisse.

SARA
Stick in till Lelle. Han har varit ensam så länge nu.
Han tycker säkert det är kul. Så kommer doktorn strax.

Nisse rycker på axlarna.

NISSE
Ok.

SARA
Bra, vi ses ikväll. Hej då.

NISSE
Hej.

9. INT. SALEN. DAG.

LÄKAREN
Nu har du fått lite jämnårigt sällskap igen. Det var
ett tag sedan, kul va?

LELLE
Äh ge`re.

Lelle hoppar ned från sin säng och drar med sig sin droppflaska mot dörren. Kvar vid hans säng står läkaren och avdelningsföreståndaren med resten av personalen på rond och tittar efter honom. Innan Lelle försvinner ut från salen ger han Nisse en elak blick. Nisse ligger i sin säng med en stor inhalationsapparat bredvid sig. Med en smäll i dörren försvinner Lelle. Läkaren vänder sig irriterat till avdelningssystemet och fräser fram en ilsken viskning. Systemet svarar lika aggressivt men Nisse lyckas inte uppfatta vad som sägs.

LÄKAREN
Vi fortsätter.

När de går förbi den äldre mannen i sängen mittemot Nisses så ropar denne till.

CARSON
Doktorn,,

Läkaren stannar irriterat upp.

LÄKAREN
Jaha Karlson.

CARSON
Ka ka ka Car son, Carson.

LÄKAREN

Ja Carson. Det var som sagt allt för idag då,, vi får som sagt avvakta och se ett tag till. Tills värdena gått,,

Läkaren blir avbruten av Carson som sträcker fram sin skakiga hand.

CARSON

Tack så mycket doktorn. Tack, tack.

Läkaren skakar förstrött hans hand, men när han ska gå vidare kommer han inte loss från Carsons grepp. Det är som om Carson fått kramp. Ett par systrar rusar till och bänder ned honom i sängen. Läkaren tar i allt vad han orkar, sliter sig loss och Carson sjunker ihop med tom blick. Med ett överslätande leende åt Nisse går läkaren.

LÄKAREN

Hej på dig.

NISSE

Adjö.

När ronden försvunnit hoppar Nisse ur sängen och går fram till fönstret. Salen ligger nästan högst upp på sjukhuset. Långt där nere drar det breda vattnet fram, fyllt med fritidsbåtar på väg mot slussen som skymtar under de stora broarna lite längre bort. På andra sidan vattnet breder de södra förorterna ut sig mellan stråk av sommargröna träd. På insidan, strax under fönstret står ett litet bord. På bordet har Lelle en konstruktion av träribbor och spatlar. Omsorgsfullt täljda träspatlarna, noggrant ihoplimmade formade som en på längden kluven jättecigarr. Nisse håller upp konstruktionen mot fönstret och vrider den långsamt mot ljuset som strömmar in genom fönstret.

10. INT. SALEN. DAG.

Lelle knuffar undan Nisse.

LELLE

Jag vill slippa nyfikna småglin, hajar du?

Nisse ställer sig bredvid bordet. Lelle bryr sig inte om honom utan fortsätter med sin konstruktion.

NISSE

Doktorn sa att jag skulle få vara med.

Lelle hummar något ohörbart till svar och fortsätter med sitt byggande.

NISSE

Jag brukar också bygga modeller,,, hemma.

LELLE

Stick!

NISSE

Vadå´rå. Jag har väl också rätt att va här.

Lelle vänder sig om mot Nisse och ska just resa sig från stolen då han får syn på Nisses pappa i dörren. Lelle viskar lågt till Nisse.

LELLE

Nu hade du tur din lilla skit.

Nisse rusar fram och slänger sig om halsen på sin pappa.

11. INT. SJUKHUSKORRIDOR. DAG.

Mamman håller sin arm runt axlarna på Nisse. På andra sidan om dem går pappan. Orden rinner ur Nisse när han med sprudlande glädje berättar hur det är.

NISSE

..det är den knäppaste gubbe jag någonsin sett, och han är så beng så man ba,, sitter och glor så här ,,

Mamman suckar till.

PAPPA

Nisse..

NISSE

Men han är så väck och så skakar han,, så här. Han är inte klok, helt lobotomerad.

Föräldrarna byter blickar och ler åt varann.

MAMMA

Använd inte ord som du inte vet vad de betyder.

NISSE

Vet inte jag? Det betyder att dom skurit bort en bit av skallen.. Sen var det helt, ba, fullt med folk i morse då som stod och glodde.. så här.. öööh.. nä men..

PAPPA

Va?

MAMMA

Det var väl rondan.

Mamman kramar till om axlarna på Nisse som friskt faller sin pappa i talet och glatt pladdrar vidare.

PAPPA
Ja ja det förstås..

NISSE
I ett annat rum då,, Där är det en som bara ligger så här,,

De svänger runt hörnet och försvinner bort.

12. EXT. SJUKHUSFIKET. DAG.

Vid ett bord i sjukhusets cafeteria sitter Nisse med sin mamma, Pappan står och fyller en bricka borta vid disken. Nisse sträcker på sig för att se vad pappan köper för nåt.

MAMMA
Hur är den där andra pojken då?

Nisse rycker på axlarna.

NISSE
Trist.

MAMMA
Jaså?

Pappan kommer och sätter sig.

MAMMA
Men det verkade ju som om han höll på att bygga något där på bordet?

PAPPA
Hjälp honom! Du är ju duktig på sånt där.

NISSE
Ähh!

MAMMA
Han kanske vill ha det för sig själv.

PAPPA
Då behöver han ju inte låna dina serietidningar.

Mamman ger honom en förbrående blick.

MAMMA
Snälla du..

Pappan rycker urskuldande på axlarna.

NISSE

Jag vill åka hem.

De båda föräldrarna drar efter andan. Pappan delar ut vad han har på brickan och ger Nisse en stor glass i en glasbägare.

PAPPA

Vi pratade lite med doktorn.

NISSE

Ååå han är ju helt mesig.

MAMMA

Det ser ut som om du måste stanna här rätt länge.

NISSE

Stanna!

PAPPA

Dom måste undersöka dig ordentligt.

NISSE

Vad då undersöka?

Hans mamma sträcker sig fram och lägger handen över hans arm. Nisse stirrar surt ut i tomma intet. Hon klappar honom på kinden och försöker vrida hans huvudet så hon kan se honom i ögonen. Men Nisse stirrar envist bort.

MAMMA

Dom måste ta reda på vad du är allergisk mot, så dom kan hjälpa dig.

NISSE

Jag tänker i alla fall inte stanna här.

Pappan försöker låta så mjuk men bestämd han kan. Nisse försvinner ut med tankarna.

PAPPA

Nå det vill inte vi heller att du ska göra.

Pappan lägger sin arm runt hans axlar. Nisse torkar bort en tår som rinner ned på kinden och snorar till. Han låter inte någon se att han gråter. Han tittar upp mot skyn och ser ett reoplan lämna sin röksvans efter sig.

13. INT. TV-RUMMET. NATT.

När nyheterna börjar kommer Lelle inrasslande med sin droppställning. Han bryr sig inte om de andra i rummet utan sätter sig längst ut på en stol och följer noggrant programmet. Nisse stoppar håglöst i sig godis från en stor påse och försöker dra till sig Lelles uppmärksamhet genom att prassla lite extra med påsen. När det inte lyckas så sträcker han fram påsen till Lelle och bjuder honom. Lelle ser sig snabbt omkring. När han är säker på att ingen tittar på honom stoppar han ned handen i påsen. Samtidigt kommer Sara in med en vagn full med medicin. Hon ser genast vad han gör. Sara skakar bestämt på huvudet och går fram till Nisse och tar påsen. Lelle verkar inte tycka det är mödan värt att bråka om det, med en suck koncentrerar han sig på tvprogrammet igen.

SARA

Du får käka det där i fiket med din föräldrar. Annars blir det så orättvist mot Lelle som inte får äta.

Nisse bara stirrar när Sara stoppar undan påsen på medicinvagnen och räcker över en liten färgad plastkopp till honom. Han luktar på smeten i koppen och rynkar på näsan.

SARA

Det är bara att svälja.

Sara räcker en kopp full med piller till Lelle som snabbt och vant sväljer allt utan att ta ögonen från tvn. Sara vänder sig till Nisse ingen.

SARA

Så ned med det nu.

Nisse ser sig olyckligt omkring men det verkar inte finnas någon räddning så med en olycklig suck pressar han ned medicinen. Sara samlar ihop plastmuggarna efter medicinutdelningen. Nisse har svårt att släppa sin konfiskerade karamellpåse med blicken. På tvn är det ett reportage om svältande barn i Afrika. Lelle sitter som gjuten. men när de börjar prata om den senaste skattereformen på tvn skyndar Lelle därifrån igen.

SARA

Nu är det dags att krypa till sängs Nisse.

Nisse tittar förvånat på henne.

NISSE

Men det kommer en deckare,,

Sara skakar på huvudet.

SARA
Det är läggdags nu.

Nisse försöker morska upp sig.

NISSE
Hemma får jag faktiskt titta på TV hur länge jag vill.

Sara försvinner ut i korridoren igen.

SARA
Om fem minuter.

Nisse tittar efter henne och svär lågt för sig själv.

14. INT. SALEN. NATT.

Borta vid fönstret sitter Lelle och bygger på sin modell. Nisse sätter sig vid kortändan av bordet och tittar på.

NISSE
Jag kan hjälpa dig om du vill.

LELLE
Det behövs inte.

Lelle är djupt försjunken i sitt arbete och bryr sig inte om Nisse.

NISSE
Vill du låna mina serietidningar?

Lelle skakar på huvudet utan att sluta med sitt byggande. Nisse ger upp och går bort till sin säng. Han bläddrar lite håglöst i sina tidningar men kan inte låta bli att kika bort mot Lelle vid bordet. Efter en stund kommer Sara in.

SARA
Hopp i säng ungar.

Nisse plockar snällt fram sin tandborste och börjar borsta tänderna över handfatet vid väggen. I spegeln ser han Lelle envist sitta kvar vid sin modell.

SARA
Lelle.

Lelle sitter kvar som om han ingenting hade hört. Sara går fram och släcker lampan över bordet. Lelle suckar ljudligt men fortsätter med sitt. Sara plockar tåligt bort vad han har för händerna och skjuter honom milt bort till handfatet. Med en suck tar Lelle sin tandborste, drar den snabbt över tänderna och hänger tillbaka den. När han försöker dra sig undan håller Sara

honom kvar och tar tandborsten igen. Hon sätter på tandkräm och räcker den till Lelle igen.

SARA
Så! Två minuter.

Lelle stönar högt men Sara är obeveklig. Under tiden kryper Nisse ned i sin säng. Medan Lelle borstar tänderna stoppar Sara om Nisse. När Lelle är färdig kryper han också ned i sängen. Sara kontrollerar att droppflaskan sitter som den ska och lämnar rätt flöde. När hon är färdig klappar hon Lelle på kinden.

SARA
God natt.

Lelle mumlar ointresserat till svar och vänder sig om. Sara ler varmt och stoppar om honom lite extra innan hon går. I dörren vänder hon sig till Nisse.

SARA
Sov gott då.

Nisse svarar artigt

NISSE
Sov gott.

Lelle muttrar buttert från sin säng.

LELLE
Hon ska inte sova,, hon ska va vaken hela natten.

Sara vänder sig om.

SARA
Va inte så grinig Lelle. Det är väl inte så lätt att veta när man just har kommit hit. Så, va nu tysta och sov.

Hon släcker lampan i taket

SARA
God natt igen då pojkar.

Ingen svarar henne och hon stannar upp.

SARA
God natt sa jag!

De svarar samtidigt.

LELLE
Ähh. Sluta.

NISSE
God natt.

Hon gör en grimas åt Lelle och går igen. Dörren slår igen bakom henne. Nisse tittar bort mot Lelle.

NISSE
Hon är rätt dum va?

Lelle tittar upp mot Nisse utan att svara men så lägger han sig ned igen.

NISSE
Hon kan inte bestämma när jag ska gå och lägga mig.

Han väntar på någon reaktion från Lelle men den uteblir så han fortsätter.

NISSE
Äckliga kärring. Hon har ingen rätt att sno mitt godis!

Lelle sätter sig hastigt upp i sängen igen.

LELLE
Håll käften! Hon är den bästa som finns i hela världen.

Nisse drar uppgivet efter andan. Innan han sluter ögonen tittar han bort mot Lelle som drar täcket över sig och vänder sig in mot väggen. Vad han inte ser är att Lelle inte sluter ögonen utan ligger vaken.

15. INT. SALEN. NATT.

På andra sidan det mörka rummet sitter den skakiga gubben Carson på sängkanten. Sara står bredvid och ger honom en spruta som hon sedan lägger på en stålbricka. Hon fyller ett glas med vatten och ger honom en plastmugg med piller. Med gemensamma ansträngningar lyckas de få ned pillren. Carson hostar och spiller en del vatten men Sara torkar vant upp det med pappershandukar. Så sjunker han ned i sängen, anfådd och skakig.

CARSON
Tack så mycket syster, tack tack.

Sara klappar honom på handen och samlar ihop sina saker. Hon viskar mycket lågt åt honom.

SARA
Sov så gott då Carson.

Carson nickar till svar.

CARSON

Tack, tack..

Så fort dörren gått igen efter Sara ser Nisse att Lelle sätter sig upp i sängen och tittar på Carson. Nisse gör likadant. Gubbens skakningar avtar sakta och hans andhämtning blir lugnare. Efter en stund blir han helt still och sluter ögonen. Lelle som legat vänd in mot väggen sätter sig hastigt upp, kopplar loss sig från droppflaskan och stoppar in några kuddar under täcket. Han går fram och skakar Carsons säng men Carson ligger kvar och sover oberörd. Lelle går mot dörren.

NISSE

Vart ska du?

Lelle tittar till på honom och fräser irriterat till.

LELLE

Angår dig inte.

Lelle öppnar dörren och kikar ut.

NISSE

Men om det om det kommer någon då?

Lelle fräser till igen.

LELLE

Vad då kommer?

NISSE

Om syster upptäcker att du är borta.

Lelle snäser lika irriterat igen.

LELLE

Skit på dig,,

Han smiter ut i korridoren men tittar strax in igen och låter lite blidare.

LELLE

Ja det är bra. Gör det, då blir hon upptagen hela natten.

Nisse fnittrar till och Lelle kan inte låta bli att besvara leendet. Han nickar ett hej åt honom och smiter sedan iväg. Nisse tittar efter honom.

16. INT. AVDELNINGSKORRIDOREN. DAG.

Nisse ser Lelle inne på ett provtagningsrum. Ett par systrar byter kanyl i handen på honom, dessutom har han flera elektroder

fastsatta på sin bara överkropp. I rummet bredvid som är expedition sitter avdelningsföreståndaren och fyller i lite papper. När det plötsligt börjar pipa och blinka från en liten panel med små lampor på bordet reser hon sig upp. Hon ropar in till de andra i rummet bredvid.

AVDELNINGSFÖRESTÅDARE

Jag tar det, det är trea igen.

Nisse ser henne försvinna bort i korridoren mot en sal som det blinkar en röd lampa över. Inne i provtagningsrummet pratar Sara med Lelle. Han tittar surt bort från henne. Nisse kan inte höra vad de säger men ser att Sara tittar på klockan och att hon försöker ge Lelle en puss på huvudet. Lelle skakar av sig henne och hon vänder om mot dörren men Lelle hugger tag i hennes arm och hon vänder om igen. Med ett skratt pussar hon Lelle på pannan. Mycket nöjd med det så släpper Lelle henne och hon går. När hon kommer ut i korridoren får hon syn på Nisse.

SARA

Hej då, ses i kväll.

Hon vinkar åt Nisse och går. Nisse tittar efter henne. Plötsligt hör han någon ropa bakom sig och vänder sig om.

MAN MED SÄNG

Sara, vänta! Tidningen.

En ung man som skjuter en sjukhussäng framför sig skyndar sig förbi Nisse fram till Sara. Nisse ser honom lämna över morgontidningarna till Sara som fnittrar lågt åt mannens små skämt. De fortsätter bort i korridoren och försvinner ut genom de stora glasdörrarna. Nisse tittar in på Lelle igen. Deras blickar möts. Det rinner lite blod ned för Lelles fingrar och han glör elakt på Nisse. Systrarna torkar upp blodet.

17. INT. SALEN. DAG.

Nisse skjuter upp dörren in till salen. Carson som sitter och drömmer i sin säng blir bryskt väckt, spänner ögonen i honom och väser elakt.

CARSON

Du grabben.

NISSE

Ja,,

Nisse rycker till och tittar på honom.

CARSON

Det ska var tyst på sjukhus, har du inte fått lära dig det?

NISSE
Jo.

CARSON
Då så.

Nisse går tyst och försiktigt fram till Lelles modell på bordet. Carson blänger efter honom och Nisse muttrar tyst för sig själv.

NISSE
Djävla gubbe.

Carson sätter sig skakande upp i sängen.

CARSON
Vad sa du?... Jag hörde nog.

Nisse vänder sig om och tittar på honom en stund. Han beräknar hur långt han har till dörren och när han förstår att det är riskfritt så räcker han ut tungan åt Carson. Reaktionen låter inte vänta på sig. Carson börjar skaka så det rycker i hela sängen och han stammar så att spottet flyger omkring honom.

CARSON
Det här ska doktorn få veta.

Först blir Nisse rädd och springer mot dörren men när han ser att Carson inte har en chans att komma ur sängen så länge han är upprörd stannar Nisse och börjar härma gubbens spastiska rörelser.

CARSON
Det ska han få,, så fort han kommer förbi,,,

Gubben fräser och skakar tills Nisse lägger benen på ryggen och rusar iväg. Carson sjunker ned i sängen och återgår till att oja lågt för sig själv om livet och världens orättvisor.

18. INT. AVDELNINGSKORRIDOREN. DAG.

Genom en öppen dörr in till ett förråd får Nisse syn på Lelle som plockar på sig några sugrörsförpackningar som han klämmer fast i byxlinningen. Lelle låter skjortan glida över för att dölja paketen. Han vänder sig till Nisse.

LELLE
Va glör du på?

Nisse ser lite frågande ut. Lelle suckar för sig själv och går fram och kikar försiktigt ut i korridoren. När han ser att det är tomt smiter han ut.

19. INT. SALEN. DAG.

Lelle gömmer paketen med sugrör under madrassen i den tomma sängen. Nisse ställer sig tyst vid kortändan av bordet. Lelle tittar upp på honom och skakar på huvudet, så sätter han sig med en bunt sugrör. In genom dörren kommer en sjuksköterskeelev, hon läser på en lapp.

ELEV
Nils,, Ekström?

Hon ser sig omkring och Nisse tittar tillbaka på henne.

NISSE
Ja?

ELEV
Kommer du med här,,

NISSE
,,vadå?,,

ELEV
,,så ska vi ta några prover på dig.

Lelle stannar upp med sitt byggande. Carson stannar upp med sitt ojande. Nisse ser frågande på Lelle, men Lelle möter inte hans blick utan blänger ned i bordet.

ELEV
Kommer du?

Carson börjar gapskratta åt Nisse.

CARSON
Ja det är inte bara att hålla på och leka och föra oväsen på det här stället,,,

Nisse ser sig frågande omkring men Lelle stirrar stint ned på sin modell, så Nisse släntrar iväg med eleven. Carson skrattar högt och elakt efter dem. När de försvunnit vänder sig Lelle om till Carson och ryter till.

LELLE
Håll käft Carson, nästa gång är det din tur.

Carson tystnar direkt och blänger på Lelle. Så skakar han upp ur sin säng och försvinner ut i korridoren. Lelle tittar efter honom och muttrar för sig själv.

LELLE
Djävla zombi.

20. INT. KULVERTAR. DAG.

Nisse följer efter eleven genom de långa gångarna ner till provtagningsrummet. Då och då stannar eleven upp så att Nisse kommer ifatt henne. De kommer in i en lång mörk korridor med fönster i markplanet. Nisse tittar ut och ser några sköterskor som sitter i trädgården och dricker kaffe i solskenet. Eleven vänder sig om till Nisse.

ELEV

Det är inte farligt, det känns inte mycket mer än en mygga som sticker en.

Nisse tittar tillbaka på henne och hon ler åt honom. Han nickar till svar. Eleven viker av in i en ny kulvert utan fönster och Nisse följer småspringande efter.

21. INT. PROVTAGNINGSRUM. DAG.

När de kommer fram till provtagningsrummet blir de mottagna av en barsk syster i 50-årsåldern. Nisse tittar upp på henne.

PROVTAGNINGSSYSTER

Du kan komma in och ta av dig på överkroppen.

Eleven ler mot honom igen och skjuter in honom i det kala kalla rummet.

ELEV

Var en duktig kille nu.

Nisse ser sig förskräckt omkring. På en träställning ligger 46 tunna sprutor med korta nålar uppradade. Systemen tittar uppfordrande på honom och harklar sig. Nisse tar långsamt av sig på överkroppen. Han får gåshud och huttrar.

PROVTAGNINGSSYSTER

Du kan lägga dig på magen där.

Hon nickar mot en hög brits med en vit pappduk över den gröna galonen. Nisse klättrar långsamt upp och lägger sig ned. Han sneglar på de hotfulla sprutorna. Den äldre systemen nickar åt eleven att ge henne sprutorna. Nisse rycker till och kvider när hon sticker honom.

NISSE

Aaaj!

Han vrider på sig och börjar gråta. Eleven tar tag i hans arm och håller fast honom.

PROVTAGNINGSSYSTER

Så ja,,.

Provtagningssystemen tar ett stadigt tag om hans axel och håller också ner honom. Hon lägger ifrån sig den tomma sprutan och vänder sig till eleven som räcker henne en ny.

PROVTAGNINGSSYSTEM

Det måste injiceras precis under huden. Man sticker in och lyfter så här, så tömmer man. Det är för att man inte ska komma så djupt, då skulle man ju inte se vad patienten är allergisk emot.

Tårarna börjar rinna nedför kinderna på Nisse medan systemen betar av raden med sprutor och tömmer dem i ryggen på honom. Han biter ihop tänderna och försöker snegla upp på henne men systemen skjuter ned honom igen.

PROVTAGNINGSSYSTEM

Du var ju en duktig kille,,

Nisse skakar långsamt och gnyr.

22. INT. SALEN. DAG.

Eleven håller upp dörren för Nisse som med stel rygg och röda ögon går fram till sin säng. Borta från bordet vänder sig Lelle om och tittar på honom.

ELEV

Hej då.

NISSE

(surt)

Hej då.

När dörren gått igen efter eleven slänger sig Nisse ned på sin säng och gråter med huvudet i kudden. Med en djup suck lägger Lelle ifrån sig sakerna han håller på med och drar med sig sin droppflaska till Nisses säng. Han sätter sig på sängkanten. Nisse försöker klia sig på ryggen men Lelle tar tag i hans arm och håller fast den.

LELLE

Vänta.

Han släpper Nisse och går fram till handfatet. Blöter en handduk i kallt vatten. Kavlar upp skjortan på Nisse och breder ut den över Nisses såriga och uppsvällda rygg. Nisse försöker puffa undan den men Lelle ser till att den ligger kvar.

LELLE

Låt den ligga. Det kliar inte så mycket då, känn.

Nisses gråt övergår till snyftningar.

LELLE
Bättre?

Nisse nickar.

LELLE
Ok bra.

Lelle går tillbaka till sitt bygge. Han tar fram en klistertub och försöker få ihop ett par grova sjukhussugrör. Efter en stund när Nisse inte slutar snyfta reser Lelle sig igen. Han suckar för sig själv och tvekar ett tag men beslutar sig sedan.

LELLE
Kan du hjälpa mig få ihop några sådana här?

Nisse slutar upp att snyfta och tittar upp från sin säng.

LELLE
Om du orkar alltså.

Nisse nickar och reser sig upp. Lelle hjälper honom att knyta fast handduken och dra sjukhusskjortan över, den blir alldeles blöt på ryggen. Vid bordet räcker Lelle en bunt sugrör till Nisse.

LELLE
Kolla,, så här.

Lelle visar och Nisse försöker med största allvar att göra som Lelle visar.

LELLE
Du kommer att fatta.

De två killarna jobbar tyst med att få ihop sugrören till långa plastribbor. Utanför fönstret i dörren syns läkaren på väg in i rummet. När han ser de två killarna sitta tillsammans stannar han upp. Avdelningsföreståndaren dyker upp bredvid honom. De tittar på pojkarna och sedan på varann. Belåtna drar de sig undan.

23. INT. SALEN. NATT.

SARA
Va fint.

Hon tittar beundrande på killarnas bygge. På bordet har de fått upp början på ett jättelikt cigarrformat sugrörsskelett. Två till två och en halv meter långt och minst en halvmeter högt. Bordet är fullt av söndertrasade sjukhusprylar, plastmuggar, sugrör, plasthållare för förbandstape osv. Pojkarna sitter djupt försjunkna i sitt arbete och mumlar bara till svar. Sara vänder sig om och tar en stor plastmugg och en tallrik från matvagnen.

När hon försöker sätta ned plastmuggen åt Lelle upptäcker hon att det varken finns plats för den eller en tallrik åt Nisse.

SARA

Ni får väl kaka i sängarna då.

Hon ger Lelle muggen och han tar förstrött emot den så går hon bort med tallriken till Nisses säng. Då smäller Carson upp dörren och ser sig surt runt i rummet.

CARSON

Räcker det inte med att man får vänta på maten, ska man inte få sitta vid ett bord och äta ens en gång.

Sara tar honom under armen och leder honom till sängen.

SARA

Det ska nog gå bra för Carson också. Ni kommer få hjälp alldeles strax.

Carson försöker sparka undan lite av killarnas skräp som ligger på golvet. Sara böjer sig hastigt ned och tar upp det.

CARSON

Det ser ut som en svinstia här också. Jag ska tala om för fröken hur det var i Florida. Har syster någon gång besökt en riktig recreation center?

Sara skakar på huvudet åt honom.

SARA

Nä.

CARSON

Det skulle hon göra.

Lelle går runt konstruktionen och tittar på den ur alla vinklar. Sara går tillbaks och skrattar till åt de två upptagna grabbarna. Hon tar tag i Nisse för att fösa bort honom till sängen.

SARA

Ni får fortsätta sedan.

Hon klappar Nisse på ryggen och upptäcker handduken under skjortan.

SARA

Du är alldeles blöt. Va e de här.

Nisse tittar förskräckt upp på henne och Lelle reser sig upp från sin nedhukade ställning under konstruktionen.

LELLE

Det var jag som ordinerade kalla omslag mot klådan.

SARA

Lelle!

Sara stönar och skakar på huvudet åt honom. Carson fortsätter sitt malande.

CARSON

Lugnt och vackert är det,, och förtjusande människor. Syster kanske skulle kunna få arbete där,, komma ut och se sig om i världen.

Sara vänder sig till Nisse.

SARA

Ta av dig det där innan doktorn får se det.

Carson tittar irriterat på dem.

CARSON

Lyssnar syster? Jag sa att det kanske skulle vara trevligt för er att komma ut i världen lite grann.

Sara nickar överslätande åt honom och Carson fortsätter som om ingenting hänt. Nisse tar av sig skjortan.

CARSON

Men man måste ju vara en mycket duktig sköterska förstås. Dom anställer inte vem som helst, över thär.

Snopet ser han Sara ta med sig den blöta skjortan och handduken och skynda ut. Carson sjunker tillbaka i sängen och börjar mumla för sig själv. Lelle rusar genast fram till matvagnen och börjar gräva i facket för sugrör. Han får upp en näve full. Efter en stunds tvekan släpper han tillbaka ett par stycken. Han ska just släppa tillbaka några till, men hinner inte förrän dörren öppnas och Sara är tillbaka. Carson har inget sett, han bara ligger och yrar för sig själv.

CARSON

Havet,, de milslånga sandstränderna och kasinon på nätterna,,

Ingen bryr sig inte om Carson och Lelle lägger lugnt ifrån sig sugrören på bordet bland de andra sakerna de använder för att bygga med. Sara hjälper Nisse på med en ny torr skjorta. Nisse tittar på Lelle som med oskyldig min går bort med den flytande födan till sitt nattduksbord. Lelle luktar på sörjan i muggen.

LELLE

Precis som Miami Beach det här,, mm,,

Sara stannar upp och vänder sig om mot Lelle.

SARA
Va?

Lelle tittar på henne med sina blidaste ögon. Carson sätter sig plötsligt upp i sin säng.

CARSON
JA,, ja just det. Hör ni slagen från golfbanan?

Lelle fnittrar till åt Carson innan han vänder sig till Sara.

LELLE
Jag sa bara att det verkar riktigt gott det här.

Sara tittar konfunderad på honom.

SARA
Jaså,, det är nog första gången jag hört dig säga något sånt.

Lelle rycker oberört på axlarna och sätter sig på sängkanten.

LELLE
Någon gång ska väl vara den första också.

Carson sjunker tillbaks i sin säng med ett leende på läpparna.

CARSON
Ja visst kan livet vara skönt ibland.

Sara kan inte låta bli att rufsa om håret på Nisse när hon är klar med den torra skjortan. Ett biträde kommer in för att hjälpa Carson. Sara ska just fylla på vatten i deras glas.

SARA
Nä,, är de slut?

BITRÅDET
Va?

SARA
Sugrören.

Biträdet skyndar ut. Pojkarna byter blickar. Sara delar ut maten. Hon ska just köra iväg vagnen när biträdet kommer in igen.

BITRÅDE
Dom verkar vara slut på hela avdelningen.

SARA

Jag har precis för mig att jag har sett en massa sugrör någonstans,, om jag kunde begripa?

Biträdet rycker på axlarna.

BITRÄDE

Jag går över på 55: an. Kommer strax. Börja ni och åt ungar.

Hon springer iväg till den andra avdelningen. Sara rullar ut vagnen och killarna pustar ut.

24. INT. SALEN. DAG.

De två pojkarna sitter och bygger på konstruktionen som växer och blir större. På rutan i dörren in till salen knackar plötsligt Nisses föräldrar. Pojkarna vänder sig om. Lelle fortsätter genast med byggandet och gör en grimas av djupt ogillande. Han vänder sig med en uppfodrande blick mot Nisse som viker undan med blicken och mumlar något ohörbart.

NISSE

Jag kommer nog snart.

Lelle fortsätter surt med modellen.

LELLE

De är inte säkert att det finns nåt mer att göra då.

Nisse tvekar innan han dröjande går över till föräldrarna. Innan de går vänder sig Nisses mamma till Lelle.

MAMMA

Du vill inte följa med och fika?

Lelle uppfattar först inte att hon pratar med honom. Så hon får upprepa sig. Under tiden tar Nisse sin jeansjacka från garderoben.

MAMMA

Vill du det,, följa med och fika?

Lelle tittar inte upp från modellen.

LELLE

Nå jag har inte riktigt tid.

Mamman utväxlar en blick med pappa, nickar beklagande till svar och de går.

25. EXT. SJUKHUSET. DAG.

De två föräldrarna med sitt barn strosar runt i solskenet framför sjukhuset med var sin jätteglass. Nisse har en jeansjacka över sjukhuskläderna. De tunna byxorna fladdrar i sommarvinden.

NISSE

Han får inte äta hur som helst, tror jag.

Mamman och pappan nickar att de förstår.

MAMMA

Grabbarna i fotbollslaget undrade hur du har det.

Nisse suckar djupt.

PAPPA

Vad är det?

Nisse tittar upp på honom.

NISSE

Kan vi inte gå in.

Pappan tittar undrande på Nisse.

NISSE

Jag fryser.

Pappan rycker på axlarna och så går de in.

26. INT. PROVTAGNINGSRUM. DAG.

De två sjuksystrarna fyller Nisses rygg med sprutor. Nisse biter ihop tänderna och försöker hindra tårarna att komma.

27. INT. SALEN. NATT.

De två killarna har fått skeppet ännu större. De arbetar i ljuset från sommarnatten. Borta i sin säng snarkar Carson. Lelle viskar till Nisse som nickar till svar, sedan pekar han ut genom fönstret på ett flygplan med röksvans som färgas av den uppgående solen. Lelle tar upp konstruktionen och med ett väsande för han den som om den flög runt i rummet. Ljudet av klapprande träskosteg får honom att snabbt lägga ifrån sig konstruktionen och de båda killarna att hoppa i säng. Strax efter tittar Sara in genom fönstret i dörren. Hon fortsätter strax.

LELLE

God natt.

NISSE
God natt.

28. INT. FRITIDSAVDELNING. DAG.

Nisse sitter runt ett bord med andra barn och en fritidsfröken och klistrar plastpärlor. Lelle stryker oroligt runt väggarna på fritidsavdelningen. Efter en stund går han mot dörren.

FRITIDSFRÖKEN
Vart är du på väg?

Lelle försöker se lite lidande ut.

LELLE
Jag mår inte bra, så jag tänkte gå tillbaka till avdelningen nu.

Mitt på golvet på fritidsavdelningen står ett stort bord där Nisse sitter tillsammans med en massa andra barn och klistrar pärlor under överinseende av den leende fritidsfröken. Hon går fram till Lelle och lägger sin hand på hans panna, ler lite sorgset och skakar på huvudet.

FRITIDSFRÖKEN
Det vore trevligt om du ville vara med någon enda gång.

Lelle suckar djupt och försöker slingra sig undan men fröken håller ett stadigt tag i hans axel och försöker se honom i ögonen.

FRITIDSFRÖKEN
Det är bra att vara tillsammans med andra barn också.

Lelle bryter sig ilsket loss och drar sig mot dörren. Med en suck ger fröken upp.

FRITIDSFRÖKEN
Jag ringer upp till avdelningen så dom möter dig.

Då passar en av ungarna vid bordet på att fjäska lite för fröken.

UNGE
Fröken! Han tog en massa saker och stoppade innanför byxorna.

Lelle stelnar till.

LELLE
Det gjorde jag inte alls.

UNGE

Det gjorde han visst.

Lelle gör ett sista försök att dra sig mot dörren men fritidsfröken tar ett fast grepp om hans arm.

LELLE

NÄ!.

Fritidsfröken drar fram några silkespappersrullar som sitter fast i byxlinningen under skjortan.

FRITIDSFRÖKEN

Men inte får man väl stjäla Lelle.

Ur hans fickor tar hon upp en massa batterier. Den lilla äckliga ungen sitter och ser mycket belåten ut.

FRITIDSFRÖKEN

Det vet du väl,,. Hur tror du det skulle se ut om man spred ut sånt här runt hela sjukhuset?

Lelles ansikte stelnar och han ser sig desperat omkring. Med ett tjut sliter han till sig pappersrullarna. Fröken håller emot och de trasas sönder. Lelle gråter och skriker på samma gång. Han slår med de trasiga rullarna mot fröken.

FRITIDSFRÖKEN

Lelle! Sluta! Börja inte nu igen,,

Hon försöker hålla i honom och plötsligt river Lelle henne över ansiktet så det börjar blöda. Hon skriker till och Lelle kommer loss. Han slänger sig över ungen som skvallrade. Droppflaskan lossnar och faller med ett krasch i golvet. Lelle sliter ned skvallerbyttan på golvet och tar strupgrepp. Han har helt tappat besinningen. Bordet välter, ungen sprattlar och rosslar. Plastpärlorna far omkring i rummet. Fritidsfröken skriker som besatt.

FRITIDSFRÖKEN

Sluta! Lelle! Sluta!

Hon rusar fram och hugger tag i Lelle. Men Lelle slåss med desperationens fulla kraft och hon har svårt att rå på honom.

FRITIDSFRÖKEN

Hjälp! Hjälp!

I sista stund lyckas fritidsfröken få loss Lelles grepp från det stackars barnets hals. Nisse har flyttat sig undan och ser ett par vita rockar komma in genom dörren. De slänger sig över Lelle som sparkar och skriker. Efter en stund har de brottat ned honom på golvet och bär iväg honom. Fritidsfröken går efter dem med Lelles droppställning i ena handen och den andra på sin blödande

kind. Hon gråter och det gör den stackars skvallerbyttan som sitter ensam kvar på golvet också.

29. INT. AVDELNINGSKORRIDOR. DAG.

NISSE

Jag har inte gjort något.

Läkaren skrattar till lite.

LÄKAREN

Nä de var inte så jag menade. Utan att det var tråkigt att Lelle blev så där stökig. Han har inte varit dum mot dig?

Nisse skakar på huvudet. Han tittar upp på läkaren och systrarna som står inne på expeditionen. I handen håller han en plastpåse som han lite diskret försöker dölja bakom ryggen.

LÄKAREN

Det var ju bra. Vi har pratat här lite,, och ja vi undrar om du kanske vill flytta ned till de andra barnen nu.

Nisse skakar på huvudet igen.

LÄKAREN

Inte?!

NISSE

Nä,,

Läkaren ser sig kring på de andra och funderar en stund för sig själv.

LÄKAREN

Nä då så,, men du.

Nisse tittar upp på honom.

LÄKAREN

Du förstår, Lelle höll på att göra både sig själv och ett annat barn hemskt illa idag.

Nisse nickar. Läkaren går fram och lägger sin arm runt Nisses axlar. Tillsammans går de ut i korridoren. Läkaren talar så förtroendefullt han kan till Nisse.

LÄKAREN

Mest sig själv faktiskt, även om det kanske inte såg ut så. Om du nu vill stanna här så kan du väl hjälpa oss att se efter så att det inte händer igen. Speciellt det där med droppflaskan, den får inte trilla omkull. Det förstår du nog, den är hemskt viktig för honom. Två timmar utan den, då dör han.

Nisse nickar till svar och läkaren klappar honom på axeln.

LÄKAREN

Det är bra, hej då.

NISSE

Hej.

LÄKAREN

Hej.

Nisse vänder om och går.

30. INT. SALEN. DAG.

Lelle ligger och snyftar i sin säng och Sara sitter bredvid och tröstar honom. En ny droppflaska står brevid sängen.

SARA

Men lägg av nu, så kan man ju inte säga. Det hajar´u väl?

LELLE

Nä!

SARA

Det gör du visst. Va inte så envis.

Dörren går igen efter Nisse och Sara avbryter sig och tittar bort mot honom. Hon låter trött och besviken.

SARA

Hej Nisse.

NISSE

Hej.

Nisse kryper upp på sin säng. Sara kramar om Lelle lite extra och reser sig upp.

SARA

(till Lelle)

Jag måste lösa av dom andra nu, vi får snacka sedan.

Lelle nickar till svar. Han hulkar och snörvlar. När Sara har gått hoppar Nisse ned från sin säng. Lelle tittar upp på honom och fräser.

LELLE

Dra åt helvete med dig snorunge. Jag vill inte se dig!

Nisse blir mycket sårad och vänder om för att gå ut. Men i dörren ångrar han sig och går fram till Lelles nattduksbord och tömmer plastpåsen på en massa batterier, klistertuber och annat från fritidsavdelningen. Lelle slutar genast att gråta och tittar förvånat på Nisse som inte kan låta bli att le lite stolt för sig själv. Med ett snörvel försöker Lelle bli av med den sista gråten. Han sträcker sig mot droppflaskan och drar upp flödet.

NISSE

Det var inget kvar av pappret,, tyvärr.

Lelle sätter sig upp i sängen med ett skratt.

LELLE

Nä nä,,

Han undersöker batterierna och nickar för sig själv. Han tittar upp på Nisse.

LELLE

Förlåt för det där jag sa nyss.

Nisse rycker på axlarna.

NISSE

Äh! Det gjorde inget.

LELLE

Det blir så där ibland.

Lelle reser sig upp och gräver fram ett litet fyrkantigt paket, under kudden, som han slänger över till Nisse.

LELLE

Vet du vad det här är?

Nisse skakar på huvudet. Lelle tar tillbaka paketet och vecklar av det bruna omslagspappret. Han räcker tillbaka det.

LELLE

Smaka.

Nisse bryter av en bit och smakar.

LELLE

Det finns alla möjliga sorter och smaker.

NISSE
Va?

LELLE
Du ska få se, kom.

31. INT. AVDELNINGSKORRIDOR. DAG.

När de går förbi läkaren ute i korridoren strålar Lelle som en sol mot honom.

LELLE
Hej hej.

Läkaren tittar förvånat på honom och hejar tillbaka.

LÄKAREN
Hej.

Nisse undviker att titta på de vuxna utan följer hastigt efter Lelle in på dagrummet. Lelle går genast fram till en bunt dagstidningar och delar upp dem i två högar efter datum. Han nickar åt Nisse.

LELLE
Samla ihop dom andra där.

Nisse skyndar sig att samla ihop de andra tidningarna i rummet. Han lägger buntens framför Lelle som snabbt bläddrar igenom den.

LELLE
Inte den och inte den, inget religöst, inte den eller den, ingen skvallertidning heller,, inte den, men den. Start och Speed! Ett fynd.

Han lägger motortidningen överst på buntens med färskas dagstidningar. Med buntens under armen kikar han ut i korridoren. Där är tomt så när som på Carson som skakar fram som vanligt och en säng som står utanför expeditionen. Lelle vinkar åt Nisse att komma och de springer iväg. Utanför expeditionen stannar de upp. Där innanför glasfönstren ser de den unge mannen med sängen stå och skratta med Sara. På hans säng ligger det en bunt kvällstidningar. Lelle viker rasht ihop ett par och lägger till buntens han har under armen. Han viskar åt Nisse.

LELLE
Han snor dem nere vid kiosken så går han runt och delar ut dom till alla tjejer på sjukhuset. Fjäsk. Men Sara går inte på det. Han är så löjlig så man kan spricka.

32. INT. AVDELNINGSKORRIDOR. NATT.

Korridoren ligger tom, upplyst av dämpade lysrör i taket. Inne på salarna är ljuset släckt. Försiktigt gläntar Lelle på dörren och kikar ut. När han är säker på att ingen ser honom vinkar han med sig Nisse och smiter iväg. Han har kopplat loss sig från droppflaskan. Nisse bär buntan med tidningar under armen. Mycket långsamt skjuter Lelle upp den tunga glasdörren ut från avdelningen. Borta från den upplysta expeditionen syns en skugga av någon som rör sig i det varma gula skenet. Lelle knycker på nacken åt Nisse att han ska gå. Tyst låter Lelle dörren glida igen efter dem.

33. INT. KULVERTAR. NATT.

Försiktigt smyger de fram i en lång kal kulvert. Den är mycket lång och man ser inte slutet på den eftersom den svänger. De två killarna har sina sjukhuspyjamasar och morgonrockar på. Nisse huttrar lite grann och håller tidningsbuntan tätt emot bröstet. Han ser sig oroligt omkring och håller sig ett par steg efter Lelle som i sin tur går med raska och målmedvetna steg. Plötslig stannar Lelle upp utanför en stor järndörr med svart text på.

JÄRNDÖRRSTEXT
Skyddsrum.

Lelle visar att plomberingen går att lirka loss.

LELLE
Ta i här nu.

Lelle hänger sig i en av de stora handtagen i järndörren. Nisse lägger ifrån sig sina tidningar och gör likadant. Efter en stunds kämpande ger handtaget med sig och de ger sig på nästa handtag som också viker sig för deras tyngd. Lelle skjuter upp dörren. Det är alldeles mörkt innanför och Lelle stiger in. Efter en stund tänds ett svagt sken och Lelle tittar ut igen. Han pekar på tidningsbuntan.

LELLE
Ta med dom där och kom.

Nisse plockar upp tidningsbuntan och går efter in i skyddsrummet. Lelle skjuter igen järndörren efter dem.

34. INT. KÄLLARSJUKHUS. NATT.

Lelle slussar dem genom en massa dörrar och nedför trappor. Nisse håller sig tätt efter Lelle och viskar när han pratar.

NISSE
Var är vi?

Lelle öppnar en av dörrarna in från korridoren. Nisse tittar in och Lelle slår på lamporna. I ett kraftigt vitt ljus ser han en operationssal helt intäckt i plast.

LELLE

Det är ifall det skulle bli krig.

Lelle fortsätter bort i gången och Nisse följer efter, genom de dunkelt upplysta kulvertarna och ned för ståltrappor till andra system av gångar.

35. INT. MATUPPLAG. NATT.

Till slut kommer de in i en hall som är ofantligt stor och fylld med lådor på lastpallar. Mellan grupperna av lådor går det vinkelräta gångar genom hela hallen. Lådorna är för höga för att killarna ska kunna se över dem. Lelle river upp en av lådorna. Han plockar fram ett likadant paket som han tidigare visat Nisse.

LELLE

Käk.

Nisse ser sig omkring i det ofantliga utrymmet.

NISSE

Hela rummet?

Lelle nickar belåtet och går in bland lådorna. Nisse följer efter.

NISSE

Man kan sälja det och bli miljonär flera gånger om.

Lelle stannar upp och tittar på honom. Han tänker efter så skakar han på huvudet.

LELLE

De smakar för illa, de e ingen som skulle betala.

NISSE

Men i Italien skulle dom de. Dom käkar jättekonstiga grejer där, bläckfisk och så.

LELLE

Nä jag tror inte det.

Nisse tänker efter en stund till.

NISSE

Afrika då? Där käkar dom säkert vad som helst.

LELLE
Dom har ju inga pengar.

NISSE
Nå de är klart.

LELLE
De får nog bli det i alla fall. Här kan det ju inte ligga och ruttna. Jag ska dela ut det.

Pojkarna går vidare mellan de höga staplarna av lådor.

LELLE
Det är ju bara en modell av skeppet som jag har där uppe. Det riktiga ska ju vara tiotusen gånger större.

Nisse tittar undrande på honom.

LELLE
Jag ska bygga det så fort jag kommer härifrån.

Lelle sätter sig på en låda.

LELLE
Vet du vad ungarna gör på barnavdelningen?

Nisse skakar på huvudet.

LELLE
De bygger med Legoklossar. Kan du fatta vad pucko?

Han gör en lite paus så det ska gå in hos Nisse. Men Nisse verkar inte riktigt fatta det oerhörda med detta faktum utan nickar lite vagt till svar.

LELLE
Det är sant, jag har faktiskt varit där en hel dag. Och där vill dom att man ska bli frisk. Det är ju inte riktigt klokt,, slänga bort sin tid så där,, bygga Lego,,

Han skakar på huvudet för sig själv, så tittar han upp på Nisse.

LELLE
Leker du med Lego?

Nisse drar lite på svaret.

NISSE
Nää,,.

LELLE
Det är bra det.

Efter att ha funderat en stund för sig själv hoppar han ned från lådan han sitter på och tar bunten med tidningar ifrån Nisse.

LELLE
Äh va fan, det här duger inte. Vänta här.

Med tidningarna under armen försvinner Lelle bort mellan de stora lådorna med proviant och lämnar Nisse ensam. Nisse tittar länge efter honom och börjar sedan strosa runt mellan lådorna. Plötsligt får han syn på en gubbe som hastigt springer förbi mellan lådorna lite längre fram. Nisse stelnar till av skräck. Ser sig kring och drar sig bakåt. När det plötsligt bullrar till bakom honom vänder han om och börjar springa, men hinna inte långt förrän han nästan springer omkull Lelle som dyker fram bakom en låda fortfarande med tidningarna i famnen. Lelle tittar förvånat på honom.

LELLE
Vad är det?

Nisse viskar med andan i halsen.

NISSE
Jag såg en gubbe,,,

Lelle nickar lugnt åt honom.

LELLE
Var?

Nisse pekar och Lelle nickar åt honom.

LELLE
Det är bra, ingen fara, det är en av mina kompisar bara. Kallar honom för Robinson.

NISSE
Robinson?

LELLE
Jag kallar honom det för att jag träffade honom på en fredag.

Nisse fattar inte riktigt.

LELLE
Det spelar ingen roll.

Lelle drar med sig honom bort till en av väggarna i den stora hallen. Han går fram till en hiss och trycker på hitknappen.

Sedan lägger han tidningsbunten på golvet och vänder sig in åt hallen. Han ropar med hög röst.

LELLE

Jag lägger tidningarna här framför hissen!

Hissen kommer ned och Lelle öppnar dörren och håller upp den för Nisse som stiger in.

36. INT. HISEN TILL TAKET. NATT.

I stället för knappar sitter det en massa lås på manöverbrädan i hissen. Lelle tar fram en stålpinne och bräcker vant bort hela brädan. Under låsen går det en massa eltrådar kors och tvärs. Lelle lyckas snabbt kortsluta ett par och dörren går igen och hissen glider upp.

LELLE

Det är en hemlig hiss det här, den åker förbi hela det riktiga sjukhuset.

Nisse nickar som om han förstått.

37. EXT. TAKET. NATT.

Lelle visar med yviga gester.

LELLE

Här,, här lastar man skeppet. Man flyger hit på natten,,

Lelle springer fram och tillbaka på taket och viftar med armarna och demonstrerar hur landningen ska gå till. De ser hela staden glittra framför sig i sommarnatten. På avstånd hörs en fest. Det blåser och fladdrar om deras tunna kläder. Nisse huttrar till och lägger armarna i kors över bröstet.

LELLE

Flyger in så här,, vvuusscchh, passa skorstenen,,
fäller ned stegen psssscchh,, hakar i tampen i
ventilen där och där,, klonk,,klonk,, tänder lilla
lampan,, hissen ned upp,, lastmaskinen
kkrcchhhyyy,, fram och tillbaks,,

Lelle kommer fram till Nisse och sjunker ned på taket, andfådd.

LELLE

På morgonen är man färdig och lyfter,,

Lelle sluter ögonen och lägger armarna under huvudet. Nisse ser sig kring och går fram till kanten på det platta taket och tittar ut över staden. Efter en stund kommer Lelle fram till honom. Vid

sjuksköterskehemmet ser de några glada festdeltagare på en balkong.

LELLE
Sjuksköterskehemmet. Det är där någonstans Sara bor tror jag.

NISSE
Jaså.

LELLE
Dom festar alltid där.

Nisse tittar till på honom och vänder sig sedan om. Med ryggen åt den sjudande staden tittar han ut över taket upp i luften. Han huttrar till och kippar efter andan.

NISSE
Det är en bra plan.

Lelle nickar nöjt, han noterar att Nisse har lite svårt att andas.

LELLE
Piper det?

Nisse rycker på axlarna.

LELLE
Kom igen nu.

38. INT. MATUPPLAGET. NATT.

När de stiger ur hissen stannar Lelle upp och pekar på golvet där han tidigare slängt tidningsbunten. Nisse drar några djupa andetag innan han svarar.

NISSE
Tidningarna är borta.

Lelle nickar åt honom.

LELLE
Ja det är det enda han saknar.

De två killarna går bort i hallen.

39. INT. KÄLLARSJUKHUSET. NATT.

De går tillbaka samma väg som de kom genom gångarna i källarsjukhuset.

LELLE

Han låg flera år på sjukhuset, och när han skulle hem hade han ingenstans att ta vägen, och inga vänner kvar heller. Så han flyttade ned hit. Men det är länge sedan nu.

40. INT. KULVERT. NATT.

Lelle kommer ut i kulverten igen. De hjälps åt att skjuta igen järndörren. Lelle pillar plomben på plats igen. Han är mycket svettig i pannan.

LELLE

Ibland kan man se honom stryka omkring här uppe också,, men det var ett tag sedan sist,, han är snäll.

Han tittar till på Nisse som inte piper så mycket längre.

LELLE

Hur är det?

NISSE

Det är ok. Själv?

Lelle svarar surt och kort.

LELLE

Skit i det du.

Nisse bara tittar på honom och följer sedan tyst efter honom tillbaka i kulverten.

41. INT. SALEN. NATT.

Carson sover lugnt i sin säng. Lelle kopplar in slangen från droppflaskan till kanylen i sin hand och drar upp flödet. Långsamt sjunker han ned i sängen. Ett leende sprider sig på läpparna och han sluter ögonen. Nisse kryper upp i sin säng. Lelle kan inte hålla tillbaka ett leende innan ögonen bara faller ihop på honom av utmattningen. Nisse ligger i mörkret och tittar länge på honom.

42. INT. AVDELNINGSKORRIDOR. DAG.

Ute i korridoren är det fullt av patienter på morgonpromenad. De går fram och tillbaka ofta två och två. Men Carson sitter och tittar på bilden av amerikabåten. Lelle lutar sig fram mot Carson.

LELLE

Har du inte fattat att man flyger när man ska någonstans nu för tiden..

Carson vänder sig om och blänger på pojkarna.

CARSON

Jag vet att det är något djävulskap i görningen.

De ler sina blidaste leenden mot honom och Carson vänder sig surt om igen. Killarna utväxlar några blickar av hemligt samförstånd. Lelle står vakt vid dörren medan Nisse skyndar fram till ett bord med överfyllda askkoppar. Mycket snabbt väljer han ut de längsta fimparna och stoppar ned dem i en tändsticksask. Det är rökigt i rummet och Nisse hostar till lite astmatiskt. Han spiller ingen tid utan skyndar ut igen. På expeditionen sitter Sara ensam och fyller i lite papper. Droppställningens hjul rasslar till och Sara tittar upp. Hon ler varmt. Lelle tittar försynt ned i golvet.

LELLE

Jag skulle vilja till fritids en liten stund.

Sara skakar på huvudet och protesterar vilt.

SARA

Nej nej nej,,, ge're nu, försök inte,,

Lelle avbryter henne.

LELLE

Han har inget att leka med heller.

Sara suckar djupt.

SARA

Kan ni inte vänta tills på måndag?

Lelle går fram och sätter sig på en stol mittemot henne. Han sjunker ihop som om hela livet plötsligt förlorade sin mening. Han tittar upp på henne med sina största hundögon och skakar på huvudet.

SARA

Men jag slutar nu,, jag är helt slut. Kan ni inte snacka med dom andra, dom har just börjat.

Med en djup självömkande suck stiger Lelle ur stolen igen. Han tar tag i Nisse och drar honom med sig mot dörren.

LELLE

Kom vi får spela luffarschack. På barnavdelningen finns det hur mycket leksaker som helst. Och dom som jobbar där tycker om barn.

Sara skrattar till och skakar på huvudet åt dem.

SARA
Du är hopplös.

Vid dörren dyker Carson upp. Han glor surt på pojkarna och tjatar vidare.

CARSON
Låt dom inte hitta på något fanstyg nu.

Sara ler överslätande åt honom.

SARA
Ta nu och vila sig lite Carson.

Från en låda i skrivbordet tar hon fram en stor nyckelknippa. Bakom ryggen på henne ler Lelle belåtet åt Carson som fnyser till och lommar iväg.

SARA
Du får släpa med're den där själv.

Hon nickar åt Lelles droppställning. Ute i korridoren hörs ett buller och Carsons svordomar. Strax efter kommer den unge mannen med sängen, förbi. Han stannar upp och grimaserar åt Carsons håll. Med ett leende åt Sara slänger han över morgontidningarna. Sara mumlar blygt.

SARA
Tack.

Hon sneglar på barnen och ler åt mannen som fortsätter bort i korridoren, baklängens med sängen framför sig. Han ler åt Sara.

LELLE
Kolla vad han glor.

SARA
Äsch.

Sara går före de två killarna åt andra hållet i korridoren. Plötsligt smäller det till bakom dem och de ser att den unge mannen har kört in i väggen.

LELLE
Rätt åt honom!

Mannen reser sig och Sara försöker hålla sig för skratt. Hon fortsätter bort med killarna.

43. INT. KORRIDOR TILL FRITIDSAVDELNING. DAG.

Sara går med raska steg. De två killarna måste småspringa efter henne för att hinna med. Lelle drar ställningen med droppflaskan

bredvid sig. Han får hjälp av Sara att lyfta ned den för trapporna. När de passerar en dörr som det står labbförråd på nickar han hemlighetsfullt till Nisse. Framme vid fritidsavdelningen tar Sara fram den stora nyckelknippan och låser upp dörren. Bakom ryggen på henne tittar de två killarna på varann. Lelle blinkar till åt Nisse som tar upp handen och visar tändsticksasken han har gömd i handflatan. Ett litet leende växer fram hos Lelle som sedan koncentrerar sig på Sara som just fått upp dörren. Så fort hon skjutit upp dörren tränger sig Lelle förbi henne med ett tjut och sin rasslande droppflaskställning. Sara hinner inte ens ta ut nyckeln ur låset förrän det hörs ett olycksbådande krasch och buller inifrån. Hon släpper genast nyckeln som blir kvar i dörren och rusar in efter Lelle. Nisse blir ensam kvar i korridoren. Snabbt öppnar han ett fönster och plockar fram en cigarettfimp ur tändsticksasken. Han tänder den och blossar på för glatta livet. Han tänder flera fimpar på den första och bolmar på så mycket han kan. Han grimaserar illa och ögonen blir röda och rinniga. Till slut slänger han ut allt genom fönstret och stänger efter sig. Med astmapipiga lungor och ostadiga ben raglar han fram till dörren och går in.

44. INT. FRITIDSAVDELNINGEN. DAG.

Sara och Lelle ligger på knä och plockar upp en massa glasskärvor och plastpärlor från golvet när Nisse kommer in. Han piper, rosslar och faller plötsligt ihop på golvet i en fruktansvärd astmaattack. Sara snurrar runt och tittar förfärat på honom. Efter en stund knuffar Lelle till henne i sidan.

LELLE
Men gör något då!

Sara ser sig förvirrat omkring och rusar sedan fram till Nisse.

SARA
Vad har hänt!

Lelle tittar med stora ögon på Nisse.

LELLE
Han kommer nog att dö.

Sara försöker baxa upp Nisse i famnen. Hon tittar irriterat upp på Lelle och fräser till.

SARA
Men skaffa hjälp då.

Lelle tittar sårat tillbaka på henne.

LELLE
Ja ja,,

Lelle drar i väg så fort han kan med sin rasslande droppställning. Sara sätter Nisse upp på en stol. Efter en stund kommer Lelle tillbaka med en gammal rullstol.

LELLE

Den står alltid här. Det är bara ungarna som brukar leka med den.

Sara bryr sig inte om Lelle utan lyfter över Nisse så fort som möjligt. Hon kör springande iväg med honom. Lelle tittar efter dem innan han kopplar loss sig från droppflaskan. Han masserar handen och sträcker sedan belåtet på sig innan han går fram till ett stort skåp som han öppnar. Längst ned ligger ett par stora pedantiskt vikta papperskassar som han tar fram och fläker upp. Så vräker han ned alla rullar med silkespapper som finns i skåpet. Till sist så pular han ned en tre fyra stora plastflaskor klister. Han stänger skåpet ordentligt efter sig. Hänger upp de överfulla kassarna på droppställningen och går.

45. INT. KORRIDOR TILL FRITIDSAVDELNING. DAG.

Lelle stänger dörren till fritidsavdelningen. Nyckeln sitter fortfarande kvar i dörren och Lelle låser ordentligt efter sig och tar belåtet med sig den stora nyckelknippan. Han skyndar genom korridorerna fram till dörren som det står labbförråd på. Han letar och prövar sig fram bland nycklarna på knippan. Till slut får han upp dörren, tar med sig ställningen och kassarna och går in. Han låter dörren slå igen efter sig.

46. INT. LABBFÖRRÅD. DAG.

Bland en massa konstiga glaskolvar och provrör går Lelle runt. Han tar upp och granskar kritiskt flera laboratoriesaker. Till slut lägger han ned ett par glaskolvar och några långa glaströr i kassen.

47. INT. SALEN. DAG.

LELLE

Hur gick det med dig då.

NISSE

Baggis.

Han hugger tag i Nisses arm och vecklar upp ärmen. Det sitter ett nytt plåster i armvecket. Lelle klappar honom på axeln. Räcker över några blad silkespapper som han ritat mönster på. Nisse sätter sig vid bordet och börjar klippa. När Nisse tittar upp ser han sin pappa stå utanför dörren och prata med avdelningsföreståndaren. Nisse kvider.

NISSE
Neeej,,

Lelle tittar hastigt upp och ser pappan.

NISSE
Kommer aldrig dina föräldrar och hälsar på?

Lelle skakar på huvudet utan att se upp.

LELLE
Hur skulle jag ha tid med det?

Nisses pappa stiger in på salen och hejar glatt och frejdigt.

PAPPA
Tjåna grabbar! Titta här Nisse vad mormor skickade med.
En ny Legobyggsats. Space patroler.

Nisse ser ut som om han ska sjunka ned genom golvet. Han tittar hastigt till på Lelle som bygger vidare utan att möta blicken.

LELLE
Ta med några av de där smala sugrören dom har på fiket.

Nisse nickar till svar.

PAPPA
Ni kan ju bygga den tillsammans.

Nisse suckar för sig själv.

NISSE
Kom då.

Pappan tittar förvånad på sin son. Nisse nickar åt Legopaketen.

NISSE
Ta med den där.

Nisse går ut och pappan följer efter med paketet i handen.

48. EXT. SJUKHUSFIKET. DAG.

Nisse och pappan sitter med varsin bakelse framför sig på sjukhusfiket. Pappan är mycket upptagen med att leka med Legorymdskeppet som han byggt färdigt.

PAPPA
Spacestation ten over, over,, sviisch,,

Han upptäcker att Nisse sitter i sina egna tankar.

PAPPA
Vad är det med dig?

Nisse nickar frånvarande.

NISSE
Va fint,,

Mamman kommer fram till deras bord och kramar om Nisse. Hon tar upp en Legogubbe i rymddräkt och tittar på pappan.

PAPPA
Det är från mormor.

Mamman rynkar på näsan och lägger tillbaka gubben på bordet.

MAMMA
Vilken skit,, kunde hon inte hitta på något roligare.

Pappan ger henne en förebrående blick innan han tar upp modellen och tittar på den.

PAPPA
Jag tycker den är väldigt tuff. Jag skulle ha blivit jätteglad om jag hade haft en sån här när jag var liten.

Mamman vänder sig till Nisse.

MAMMA
Nu har jag har pratat med doktorn och du kan få flytta ned till barnavdelning rätt snart.

NISSE
Nej,, det vill jag inte,,

MAMMA
Va?

NISSE
Det är bra här. Jag vill inte flytta.

Nisse hoppar ned från stolen han sitter på.

NISSE
Jag ska bara hämta lite vatten.

Både mamman och pappan tittar förvånat på honom när han går iväg.

49. INT. KORRIDOR. DAG.

MAMMA

Vad ska du med dom där?

Hon pekar sugrören som Nisse plockar fram under skjortan. De är på väg genom en av de långa korridorerna.

NISSE

Leka.

Mamman tittar misstroget på honom.

MAMMA

Med sugrör?

Han svarar frånvarande och lite dröjande.

NISSE

Ja,, plockepinn,,,

50. INT. SALEN. KVÄLL.

I botten på glaskolven sitter ett par batterikol och från kolen löper ett par tunna sladdar. Kolven är halvfull med vatten och ett par tunna sugrör sticker upp ur den. Lelle pekar och visar Nisse.

LELLE

Dom här kolen sitter i batterierna,, det är bara att stoppa in dom i kolven. Sedan fyller man med saltvatten. Kopplar sladdarna till batteriet. Efter en stund börjar det bubbla vätgas,,

I garderoben vid den tomma sängplatsen står luftskeppet på högkant. Konstruktionen är helt täckt av silkespapper. Nisse stryker på klister så det blir ett hårt men lätt skal.

LELLE

Vätgas är otroligt explosivt. Kommer det bara ut lite grann i rummet och det blir en gnista så,,,

Lelle slår ut med armarna och visar vad som skulle hända.

LELLE

Krckrrumchkkk,,,

Lelle kopplar sladdarna till batteriet och det börjar bubbla. Han tar en plastslang och kopplar till skeppet. Strax efter kommer Carson inskakande i rummet. Diskret stoppar killarna in glaskolvorna i garderoben och stänger garderobsdörren. Carson

blänger på ungarna som snällt sätter sig vid bordet igen. Han fräser till.

CARSON

Jag vet att ni håller på med något fanstyg. Inga vettiga ungar sitter så där snällt.

Han sjunker tungt ned på sin säng och pratar lågt, mest till sig själv.

CARSON

Det gjorde inte jag i alla fall.

Sara skjuter upp dörren med matvagnen.

SARA

Har ni tvättat händerna ungar?

De svarar glatt i mun på varann.

LELLE

Ja visst.

NISSE

Ja visst.

Sara går genast fram och hugger tag i Lelles hand och vänder upp handflatan. Den är kolsvart och full med intorkat klister.

SARA

Urrk.

Hon suckar djupt och med en kort nick, kommenderar hon iväg båda killarna till handfatet.

51. INT. SALEN. NATT.

Ett svagt ljus från korridoren tränger in i salen genom fönstret i dörren. Tyst föser Lelle upp skeppet mot taket och det seglar iväg. Så smyger han genom salen fram till Nisses säng. Försiktigt skakar han Nisse och hyschar med fingret framför munnen då han slår upp ögonen. Nisse drar efter andan och stirrar med uppspärrade ögon. I luften över honom kommer deras luftskepp seglande på riktigt. Sakta och fritt genom rummet.

NISSE

Det flyger,,

Lelle kan inte dölja sin stolthet utan brister ut i ett glatt skratt.

LELLE

Det är klart att det flyger,, vad skulle det annars göra? Det är inte helt färdigt, men snart, och då kommer det att kunna flyga som en riktig zeppelinare.

Nisse tittar med stora ögon på det svävande skeppet.

NISSE

Hur?

LELLE

Med motor.

52. INT. SJUKHUSKORRIDOR. NATT.

LELLE

En reamotor,,

Lelle lägger ned träkonstruktionen han tidigare byggde på golvet i den nattöde korridoren. Nu är konstruktionen full med bockade sugrör, plastbitar och diverse sjukhusmaterial. I ena änden hänger det flera som ballonger uppblåsta operationshandskar. Lelle pekar och visar för en alldeles förbluffad Nisse.

LELLE

Gå bort och kolla så det inte kommer någon.

Nisse tittar ned för kulverten, långt borta korsas den av en annan underjordisk gång. Nisse nickar till svar och lommar iväg. Han kommer fram till korsningen och svänger nonchalant runt hörnet. Han stelnar till av fasa, långt bort ser han den lille elake vakten komma mot sig. Nisse vänder om och springer allt han orkar tillbaka till Lelle. När han kommer fram piper bröstet. Lelle är helt uppslukad av motorn.

LELLE

,,dom här handskarna får plats inne i skeppet.

Nisse försöker säga något men har alldeles för mycket astma.

LELLE

När man släpper ut gasen, åker det igenom här,,

NISSE

Va,,va,, vak,,

LELLE

Men lyssna då, gasen åker genom där och sedan tänds det här och ut genom den här,, turbinen,, med en otrolig spruta, så här,, ssscchhhsss,,

Lelle tänder motorn och tittar upp på honom.

LELLE
Vad är det?

Nisse lyckas väsa fram ett pipigt.

NISSE
Vakten,, där,,

Lelle släpper greppet om den tända motorn och tittar upp just som vakten kommer runt hörnet upp mot killarna. Samtidigt fräser motorn till och far iväg med ett ettrigt visslande ljud. Vakten skriker till och hoppar undan när motorn med ett par centimeter tillgodo passerar strax över huvudet på honom. Sedan slår motorn i väggen bakom honom och vänder om. För att undvika att bli träffad av den skenande motorn som studsar mellan väggarna och snurrar runt med en farlig eldkvast efter sig blir vakten tvungen att utföra en halsbrytande dans. Till slut far motorn i väg bort och stannar vid killarna. De tittar bort mot vakten som sitter lutad mot väggen och stirrar tomt ut i luften. Försiktigt plockar de upp motorn och försöker smyga i väg. De hinna just runt hörnet då de hör ett avgrundsvrål och springande steg. Utan att se sig om lägger de benen på ryggen och rusar iväg fram till skyddsrumsdörren. Lelle plockar snabbt undan plomben och med gemensamma krafter får de upp dörren och stänger den efter sig. Starx efter rusar vakten förbi och försvinner bort i gångarna.

53. INT. KÄLLARSJUKHUS. NATT.

Lelle har dragit bort plasten från operationsbordet och lagt upp motorn. Han betraktar den noga. Några plasthandskar är fortfarande uppblåsta, andra hänger slappa och tömda.

LELLE
Det är lika bra att ta reda på vad som inte funkade.

Lelle går runt motorn. Med en liten pincett pillar han här och där. Nisse sitter på pall och drar i sig syrgas genom en ansiktsmask.

LELLE
Jag ska lägga ett brev i modellen och be upphittaren att skriva och tala om var han hittade skeppet. Så kan jag räkna ut hur långt det flyger på en laddning.

Lelle tittar till på ansiktsmasken som Nisse andas igenom.

LELLE
Klar?

Nisse nickar och lägger ifrån sig den. Lelle sliter loss masken och kopplar syrgasslangen till motorn igen. De tomma handskarna fylls igen. Belåtet betraktar han sitt verk.

LELLE

Det är värt ett försök i alla fall.

54. EXT. TAKET. NATT.

Lelle står på huk över motorn som han lagt ned på taket. Nisse står bredvid och försöker hindra vinden från att blåsa ut tändstickorna som Lelle försöker tända motorn med. Plötsligt blixtrar det till och killarna hinner precis hoppa undan när motorn tändes igen och fräser iväg rakt upp i rymden med ett tjutande gnistregn efter sig. Långt upp exploderar den i en kaskad av eld. De två killarna tittar snopet på varann. De är båda lika svarta av sot i ansiktet. Lelle muttrar surt för sig själv.

LELLE

Det måste nog va ett mindre munstycke på flödesregulatorn.

Nisse tittar oförstående på honom.

NISSE

Jaså.

Lelle tittar bara surt på honom och reser sig upp.

55. INT. SALEN. NATT.

Det är fortfarande mörkt när de två killarna kommer tillbaka till salen. Lelle svär för sig själv. Han har svettpärlor i pannan.

LELLE

En ny motor, vad i helvete...

Nisse går fram till bordet där deras byggprylar ligger kvar. Lelle knuffar undan honom och tränger sig ned vid bordet.

LELLE

Flytta på dig sölkorv! Tror du vi har hur mycket tid på oss som helst?

Nisse går bort och hämtar Lelles droppställning. Han räcker fram slangen till Lelle. Med en hårt sårad blick på Nisse kopplar Lelle in sig. När han drar på flödet sluter han ögonen, andas ut och lutar sig tillbaka i stolen. Nisse går fram till fönstret och tittar ut i natten. Himlen börjar ljusna men lamporna på de stora broarna långt borta är fortfarande tända. Efter en stund ställer sig Lelle bakom honom. Han låter snäll och vänlig igen.

LELLE

Vi går upp på taket och släpper skeppet så fort vi blir klara,, får inte ta mer än ett par dagar.

Lelle tar skeppet och stoppar tillbaka det i garderoben bredvid den tomma sängen. När Nisse ska plocka in resten av prylarna slänger han ett öga på Carson och stelnar till av fasa. Carson ligger med öppna ögon och stirrar rakt på honom. Han sväljer och pressar fram en viskning.

NISSE
Lelle,,

Lelle kommer fram till honom och han pekar på Carson som blinkar till.

LELLE
Plocka undan resten du. Jag klarar det här.

NISSE
Ska jag hämta syster?

Lelle skakar på huvudet och tar det lugnt. Han går fram till Carson. Nisse står kvar och tittar. Lelle talar mycket snällt till Carson.

LELLE
Försök att somna om nu Carson.

Carson tittar på honom och sväljer lite prövande.

LELLE
Sov nu.

CARSON
Jag skakar inte längre,,,

Ett osäkert leende tränger fram på hans läppar.

LELLE
Nä jag vet.

CARSON
,,skakar inte,,,

Lelle nickar åt honom och Nisse plockar undan sakerna i rummet hela tiden med ett öga på Carson och Lelle.

LELLE
Såja Carson, såja,, sov nu.

Carson försöker resa sig upp. Lelle står kvar och leendet på Carsons läppar försvinner. Han låter mycket olycklig.

CARSON
Jag kan inte röra mig.

Den gamle mannen börjar gråta. Alldeles ljudlöst faller tårarna ned på hans kinder och ansiktet skrynklas ihop. Lelle tar hans hand i sin.

CARSON
Jag kommer att dö.

Lelle håller hans stora grova näve i sin lilla hand med kanylen och klappar honom med sin andra hand.

CARSON
Det vill jag inte.

Carson kastar med huvudet och försöker sätta sig upp. Lelle lutar sig fram och kramar om hans huvud och viskar i hans öra.

LELLE
Sov nu snälla Carson, sov så är allt som vanligt i morgon.

Carson lugnar sig något.

CARSON
Du är alltid så snäll.

Lelle fortsätter klappa om honom och vänder sig till Nisse.

LELLE
Han somnar alltid efter en stund, och sen kommer han inte ihåg någonting efteråt.

Nisse kryper ned i sin säng. Lelle sitter kvar och håller den snyftande gubben Carson i handen. Nisse har svårt att hålla ögonen öppna långsamt faller de ihop och han försvinner in i sömnen.

56. EXT. TRÄD OCH BUSKAR. DAG.

Tonas in. Trädet från första scenen och en massa buskar vajar långsamt men kraftigt fram och tillbaka. Frömjöl och pollen virvlar upp och iväg i vinden. Tonas över.

57. INT. SALEN. GRYNING.

Ett blekt gryningsljus lyser upp rummet. Några låga viskningar får Nisse att slå upp ögonen. Borta vid Carsons säng ser han Sara och några andra systrar. De försöker försiktigt skaka liv i Carson utan att väcka pojarna. Efter en stund tittar Carson förvirrat upp på dem. De viskar lågt och ger honom en spruta. Nisse kisar mellan nästan slutna ögonlock. Siffrorna på hans klockradio visar halv fem. Systrarna rullar iväg med Carson. Sara vänder sig om i dörren och tittar på de två killarna. Nisse sluter ögonen och låtsas sova. Sara stänger försiktigt dörren

efter sig. Nisse hör deras steg försvinna bort i korridoren och vänder sig mot Lelle som vänder sig om i sängen och sätter sig upp. Han viskar.

LELLE

Han ska på operation, det var väl därför han var så där i natt.

Nisse nickar för sig själv och tittar mot dörren där Carson just rullades ut.

58. INT. SALEN. DAG.

De båda pojkarna ligger på sidan i sina sängar med täcket upp till hakan. De tittar på varann och fnittrar. Där Carson tidigare låg står nu en ny och välbäddad säng.

LELLE

Två centimeter,, en,,

NISSE

En halv centimeter kvar,,

LELLE

På plasten?

Nisse skakar på huvudet.

LELLE

Det har jag, bara ett par millimeter kvar nu,,. En kille som var här var helt otrolig. Den bara försvann,, dom var tvungna att skära upp honom.

NISSE

Skära upp honom?

Lelle nickar med illa dold förtjusning.

LELLE

Han tappade taget.

Han tystnar då Sara kommer in i salen. Hon bär en njurformad stålbunke i handen och går fram till Nisse. Han bökar under täcket och efter en stund räcker han henne en i en plastpåse instoppad febertermometer. Han håller den längst ut och Sara tar emot den i en bit av plastpåsen som sticker ut ovanför hans tumme. Lelle sträcker sig för att se och gör sedan segertecken, bakom ryggen på Sara. Nisse kväver en fnissning. Sara suckar demonstrativt åt dem.

SARA

Gu va ni är barnsliga. Spara era fåniga lekar till barnavdelningen är ni bussiga.

LELLE

Va?

Hon läser av och antecknar på sängkortet innan hon går över till Lelle.

SARA

Ni ska ju flytta i eftermiddag.

LELLE

VA!

Lelles segervissa leende stelnar. Sara sträcker fram handen mot honom och han tittar förvånat upp på henne.

SARA

Har du inte hört det? Ni ska få flytta ned till barnsjukhuset tillsammans.

LELLE

Jag också?

Sara ler glatt mot honom.

SARA

Ja, de klart, det vore ju taskigt att skilja er åt.

Sara väntar på en reaktion från Lelle som inte kommer.

SARA

Det kommer bli jättebra, fast jag kommer att sakna dig.

Lelle bleknar alldeles och börjar stamma.

SARA

Men vad är det,, hörr'u.

Lelle och Nisse utbyter en snabb blick.

LELLE

När?

Sara skrattar till åt honom.

SARA

I eftermiddag sa jag ju,, vad är'e me're?

Lelle ser sig sjukt omkring.

LELLE
Termometern,, den försvann.

Sara stirrar frågande på honom.

SARA
Termometern?

Lelle nickar.

LELLE
Jag tappade taget.

Sara ser sig förvirrat om i salen.

SARA
Ligg stilla!

Hon springer ut och Lelle tittar bort mot Nisse.

NISSE
Men va,, vad ska ,,

Lelle avbryter honom bryskt.

LELLE
Larva dig inte! Nu hänger allt på dig, flyttar dom oss
nu så går allt åt skogen.

Ute i korridoren hör man en massa steg närma sig springande.

LELLE
Uppehåll dom! Gör vad som helst.

En massa systrar kommer springande in i salen och drar iväg med
Lelle i sin säng. Nisse ligger kvar och tittar efter dem.
Plötsligt kommer sjuksköterskeeleven från provtagningen.

ELEVEN
Nils, provtagning igen.

Nisse behöver inte lång stund för att bestämma sig utan tar sin
morgonrock.

NISSE
Kom då,, jag har inte hela dagen på mig.

Eleven skyndar sig snopet efter honom.

59. INT. PROVTAGNINGSRUM. DAG.

Nisse kommer in i rummet och ser sig omkring. Borta på en bänk vid väggen står träställningen där de hemska testsprutorna tidigare var uppradade.

NISSE
Var är sprutorna?

Den barska provtagningssytern tittar upp på honom med ett leende.

PROVTAGNINGSSYSTEM
Vi använder inte dom längre.

Nisse tittar oförstående på henne.

PROVTAGNINGSSYSTEM
Bra va? Det finns modernare metoder nu.

Nisse ser uppgivet på henne.

NISSE
Så jag fick dom där sprutorna helt i onödan alltså?

Provtagningssytern tittar till på honom.

PROVTAGNINGSSYSTEM
Det kan man väl inte säga.

NISSE
Måste jag göra om allt nu.

PROVTAGNINGSSYSTEM
Ja men det är inte så otrevligt längre.

Provtagningsystemen tar fram en liten nål och nickar åt honom att sätta sig på järnpallen framför henne.

PROVTAGNINGSSYSTEM
Sätt dig nu. Det gör inte alls ont.

Nisse kan inte låta bli och låta spydig.

NISSE
Sticks bara som en mygga va?

Provtagningsystemen ger upp sitt försök att vara lite trevlig och Nisse får en kort blick. Hon tar fram hans arm och vrider upp underarmen. Så börjar hon skrapa med den lilla nålen. Nisse rycker till. Men efter en stund märker han att det inte är så farligt och låter blicken stryka över laboratorieutrustningen på bordet. Han får syn på ett likadant signalpanel som finns på

avdelningsexpeditionen. Provtagningsystemen lägger ifrån sig den lilla nålen och klistrar på en lång plastremsa över de ställen på armen där hon tidigare skrapat. Där efter vänder hon sig till Nisse och sträcker över en astmasprej.

PROVTAGNINGSSYSTEMEN

Prova den här sprejen till nästa gång. Dom visar dig hur man gör på avdelningen.

Hon vänder sig till eleven.

PROVTAGNINGSSYSTEMEN

Det var allt för idag.

Provtagningsystemen tar sina saker och går där ifrån. När dörren slagit igen efter henne reser Nisse sig upp från pallan och tar sig för huvudet. Han vajar långsamt fram och tillbaka. Eleven hjälper honom att sätta sig igen.

ELEV

Blev du yr?

Nisse tar ett par stapplande steg och viftar lite lealöst med handen i luften. Eleven springer fram och tar tag i honom.

ELEV

Sätt dig.

NISSE

Jag är så torr i munnen.

ELEV

Vänta här så ska jag hämta lite saft åt dig.

Nisse nickar till svar och sjunker tillbaka ned på ställpallen. Eleven skyndar sig ut. Utan tvekan hoppar Nisse ned från stolen och rusar fram till signalpanelen. Han kopplar loss den från väggen och gömmer den under morgonrocken och går mot dörren. När eleven kommer tillbaka sveper han saften i ett drag.

NISSE

Det var bättre, nu kan vi gå.

60. INT. SALEN. DAG.

Nisse kopplar ut ringsignalen från sängbordet och kopplar in signalpanelen istället. Så slår han på en av knapparna och tittar ut i korridoren. Långt borta blinkar en röd lampa över en sal och en sköterska kommer ut från expeditionen på väg mot salen. Nisse knäpper på en annan knapp och så börjar det blinka över ytterligare en dörr.

61. INT. SALEN. DAG.

Nisse sitter på sin säng och kollar astmasprejen när avdelningsföreståndaren skjuter in Lelle som ligger i sin säng. Han är mycket blek och stirrar framför sig med tomma ögon. Nisse sätter sig spikrakt upp i sängen och stirrar förfärad på Lelle. Sköterskan vänder sig till honom och är mycket allvarlig.

AVDELNINGSFÖRESTÅNDARE

Lelle mår inte så bra,, så du får hjälpa till med att ta det lugnt. Lelle måste vila,, blir han sämre kan han inte följa med ner till barnavdelningen.

Nisse nickar förståndigt till svar och systemen skjuter in sängen på plats och låser hjulen. Hon läser på en lapp och justerar flödet på Lelles droppflaska. Hon fortsätter att tala till Nisse.

AVDELNINGSFÖRESTÅNDARE

Det har varit rätt mycket att göra här i dag,, så ni får flytta först imorgon.

NISSE

Vad synd,, men det gör inte så mycket.

Sköterskan går till dörren.

AVDELNINGSFÖRESTÅNDARE

Du får hjälpa Lelle att packa sina saker. Skåpen ska vara tömda i morgon bitti.

Nisse nickar åt henne och hon går. Nisse ser med ett leende på Lelle som ligger i sängen utan att röra på sig. Lelle är mycket blek och svettig i ansiktet. Nisses leende övergår till oro och han går försiktigt fram till Lelle.

NISSE

Har dom skurit?

LELLE

Ähh,,

NISSE

Hur är det? Lelle,, öh,, svara då.

Men Lelle svarar inte utan vänder bort huvudet. Nisse hugger tag i honom och ser att det rinner tårar ned för hans kinder. Han släpper Lelle och springer bort till handfatet och blöter en handduk. Torkar av ansiktet på honom. Lelle försöker göra motstånd men Nisse står på sig och efter en stund tittar Lelle upp på honom och nickar mot droppflaskan.

LELLE

Dra upp.

Nisse tittar lite tvekande tillbaka på honom och Lelle fräser till.

LELLE

Dra upp då för fan.

Nisse skyndar sig att vrida på kranen och droppet faller fortare. Lelle andas ut och sjunker ned i kudden och sluter ögonen. Han andas tungt. Efter en stund talar han utan att titta upp.

LELLE

Jag hatar den där flaskan.

NISSE

Vad är det i den då?

Lelle rycker ointresserat på axlarna.

LELLE

Käk, medicin och sånt skit.

Nisse går över till sin säng och tittar på Lelle.

NISSE

Jag lyckades.

Det tar en stund innan Lelle verkar fatta, och när han gör det nickar han bara lite svagt till svar. Nisse sitter kvar och tittar på Lelle och efter en ganska lång stund tittar Lelle upp på honom igen.

LELLE

Hur bar du dig åt?

Nisse håller upp signalbrädet han tidigare tog. Lelle tittar förvånat och oförstående på honom.

NISSE

Jag vet inte hur det funkar, jag bara chansade.

Han kopplar ur signalpanelen och går över till Lelle och kopplar in den.

NISSE

Titta här nu.

Nisse trycker ned en av knapparna på signalpanelen och springer sedan fort tillbaks till sin säng. Ute i korridoren börjar det pipa. Lelle reser sig långsamt upp och försöker ta sig ur sängen. Nisse håller varnande upp handen.

NISSE

Nä,, vänta,,

Strax efter kommer avdelningsföreståndaren in till Nisse i sängen.

AVDELNINGSFÖRESTÅNDARE
Ja?

Nisse tittar oskyldigt upp på henne.

NISSE
Jag undrar bara hur det gått för Carson?

Sköterskan fräser till åt honom.

AVDELNINGSFÖRESTÅNDARE
Hur ska jag veta det. Och är det något i fortsättningen så får du använda benen, det har jag faktsikt fått göra hela dagen. Vi är trötta på alla som ringer hela tiden bara för att ställa dumma frågor.

Hon smäller igen dörren efter sig när hon går. Nisse vrider sig som en mask av fnitter i sängen. Lelle skrattar också fast det märks att han får ont av det.

LELLE
Men hur fungerar det där?

NISSE
Jag vet inte, de bara funkar. Trycker jag här kan jag få det och ringa var jag vill på hela avdelningen.

Lelle skrattar till. Nisse spelar upp hur det går till och härmar de andra gamla gaggiga patienterna.

NISSE
Pipipip kan syster hjälpa mig byta kanal på radion,, en glas vatten syster öööö,, så ba hela tiden va.

Lelle fortsätter skratta åt Nisses uppspel.

LELLE
Kom och hjälp mig,, vi måste skynda oss på, det är bråttom nu.

Nisse skyndar sig fram och lägger armen om livet på honom. Han hjälper honom ur sängen och fram till bordet. Lelle lägger en kudde på sin stol och sätter sig.

62. INT. SALEN. NATT.

Det är mörkt i rummet. Luftskeppet ligger över två sängar och Nisse kryper runt det med en pensel och en flaska klister. Han stryker längs med alla skarvar för att tätta en extra omgång. Vid bordet sitter Lelle och försöker "skala av" ett batteri med en

skalpell. Bredvid sig har han en ny motor. De arbetar tyst, fort och koncentrerat. Plötsligt slinter Lelle, i batteriet sitter halva bladet kvar.

LELLE

Fan,,, det var det sista bladet. Tänd en lampa.

Nisse sträcker sig efter lampan. I sin iver märker han inte att han råkar trycka på signalpanelen som de lagt på sängen. När han hör stegen utanför dörren tittar Lelle till.

LELLE

Nej inte nu.

Nisse snor runt och ser att larmlampan blinkar utanför deras dörr. Lelle är redan på väg mot sin säng.

LELLE

Skeppet,, göm det.

Nisse ser sig förvirrat omkring och skjuter sedan upp skeppet mot taket, rusar till sin säng och drar täcket över huvudet. Nisse slänger sig ned i sin säng och får se droppflaskan stå urkopplad och bortglömd i ett hörn.

NISSE

Droppflaskan!

Lelle sliter upp täcket och ska just slänga sig iväg efter den då dörren glider upp. Innan Sara hunnit se sig omkring i rummet ligger Lelle ned under täcket igen. Försiktigt och tyst går hon in i rummet utan att se det stora luftskeppet som svävar just över huvudet på henne. Hon går fram till Lelle och viskar mjukt.

SARA

Ja vad är det Lelle.

Lelle sticker upp huvudet och tittar förvirrat på henne. Bakom hennes rygg sjunker skeppet sakta ned.

LELLE

Va,, e,,

Sara skrattar till.

SARA

Du ringde ju.

Lelle tittar förvirrat bort mot Nisse som sträcker sig efter skeppet för att peta upp det i luften igen. Lelle söker efter ord. När Nisse fått upp skeppet hittar han dem.

LELLE

Jo,, jag kan inte sova,,. Han ligger bara och bölar.

Sara vänder sig om precis då skeppet försvunnit upp i luften igen och Nisse just hunnit ned i sängen. Fast han håller på att sätta i halsen. Sara går fram till Nisse och lägger ömt armen om honom.

SARA

Vad är det Nisse?

Nisse blänger ned i golvet och försöker pressa fram en tår och en snyftning.

SARA

Berätta,, vad är det.

Nisse försöker hitta på något.

NISSE

Jag längtar efter mamma.

Sara sträcker sig efter hans morgonrock som hänger bredvid sängen. Bakom ryggen på henne gör Nisse en grimas som betyder "vad skulle det där vara bra för". Lelle rycker urskuldande på axlarna.

SARA

Följ med mig till expeditionen. Så får Lelle sova lite grann.

Nisse nickar snyftande och hasar ur sängen. Under tiden börjar skeppet sjunka ned hos Lelle och han hinner just skicka upp det i luften igen och slänga sig ned i sängen innan Sara vänder sig om mot honom.

SARA

Sov nu Lelle.

Han muttrar något till svar. Nisse sätter på sig morgonrocken och försvinner med Sara ut genom dörren.

63. INT. AVDELNINGSKORRIDOREN. NATT.

Sara lägger sin arm runt axlarna på Nisse när de kommer ut från salen. De börjar gå ned längs korridoren när Sara plötsligt stannar upp.

SARA

Droppflaskan?!

Hon vänder hastigt om och skyndar tillbaka till salen. Nisse springer oroligt efter henne. Hon öppnar hastigt dörren och Nisse

ser Lelle vända sig om från sängen. Droppflaskan står kopplad bredvid honom. Sara ser sig villrådigt omkring.

SARA
Öh,, Sov gott då Lelle,,,

Nisse pustar ut bakom ryggen på henne. Lelle vänder sig om igen med en butter suck.

LELLE
Det är ju det jag försöker med.

Sara stänger dörren och vänder sig om mot Nisse som står som en liten ängel och tittar troskyldigt upp på henne. Med en suck lägger hon armen om hans axlar igen och de går bort mot expeditionen. Inne i salen på andra sidan fönstret sjunker skeppet sakta förbi ned mot golvet.

64. INT. EXPEDITION. NATT.

På bordet i expeditionen ligger det en uppslagen kvällstidning och en öppnad påse geléhallon. Sara räcker Nisse påsen.

SARA
Avslöjad, varsågod. Jag försöker sluta röka.

Nisse tar ett.

SARA
Längtar du hem?

Nisse tittar upp på henne.

NISSE
Njaääe.

SARA
Men i morgon får du i alla fall komma ned till barn-avdelningen.

Nisse tar ett geléhallon, tuggar långsamt och tittar bort i fjärran.

SARA
Så kommer väl din mamma och pappa och hälsar på också.

Nisse nickar igen. Han tittar upp på Sara en lång stund.

NISSE
När kommer Lelles mamma och pappa?

Sara ser ned i golvet och tvekar.

SARA
Ja,, ja vet inte.

NISSE
Han har inga föräldrar va?

Sara blir mycket villrådig men Nisse verkar inte bry sig om något svar utan ser sig omkring i rummet. Hans blick fastnar på medicinskåpet. Sara nickar åt påsen i hans knä.

SARA
Var dom goda?

Nisse tittar förvånat på henne och lägger generat påsen på bordet.

NISSE
Ja tack.

Sara skrattar till och ska just säga något då kallningssignalen ringer och signalpanelen på expeditionsbordet börjar blinka. Hon slänger åt Nisse påsen och skyndar ut.

SARA
Jag blir bara tjock av dom där och Lelle är ju inte här nu så ta för dig.

Nisse tar och proppar munnen full med geléhallon innan han går över till medicinskåpet. Där ligger en massa sprutor, kanyler och en bunt skalpellblad. Han stoppar fickorna fulla. När han hör Saras klapprande träskor i korridoren upptäcker han att fickorna putar ut och att det sticker upp en massa saker ur dem. Snabbt vänder han ut och in på morgonrocken så att fickorna kommer inåt. Med armarna i kors över bröstet håller han ihop den. När Sara kommer in tittar han skyggt mot henne och går mot dörren.

NISSE
Jag tror jag kan sova nu.

Sara rufsar om håret på honom.

SARA
Det är bra. Sov så gott då.

Han ler hastigt upp mot henne innan han går.

65. INT, SALEN. NATT.

Nisse tömmer fickorna på Lelles säng. Lelle blir mycket nöjd när han ser vad som lassas upp. Nisse försöker låta anspråkslös.

NISSE
Det var någon som ringde på klockan så hon gick.

LELLE

Jag vet. Det var jag som ringde.

Nisse tittar förvånat upp på honom.

LELLE

Jag sa bara åt henne att inte bråka med dig för att du legat och bölat hela natten.

Nisse skrattar till. Lelle virar av papperet runt skalpellbladen. Synar dem noga och kopplar loss sig igen från droppflaskan. Nisse lyfter upp skeppet från golvet och låter det glida ned över de två sängarna. Det är mörkt i rummet men himlen utanför blir hastigt ljusare.

66. INT. SALEN. DAG.

Pojkarna sitter vid bordet. Lelle lutar sig koncentrerat över ett brev som han skriver. Sara kommer in på salen.

SARA

Ok grabbar ta fram näsdukarna för nu ska vi säga farväl.

Lelle bryr sig inte ett dugg om vad hon säger.

LELLE

Vad är det för telefonnummer till barnavdelningen?

Sara tittar förvånat på honom.

SARA

Samma som hit, 23 70 00, så ber man att bli kopplad i växeln.

Sara går fram och tittar lite frågande på brevet.

SARA

Vem skriver du till?

Lelle skymmer brevet med handen.

LELLE

(oberört)
Hemligt.

Sara skrattar till åt honom och skakar på huvudet.

SARA

Vad ni håller på,, jag kommer att sakna er,,.

Lelle mumlar något till svar.

SARA

Någon från dagspasset hjälper er ned efter lunch.
Skynda på och packa nu hör ni.

De båda killarna nickar bekräftande. Sara böjer sig ned och lägger armen runt Lelle.

SARA

Hej då på dig.

Lelle suckar högt och släpper inte brevet med blicken men Sara ger sig inte utan rycker tag i honom och kramar om honom.

SARA

Knäppa unge! Får man inte ge dig en kram efter hela den här tiden.

Lelle kan inte hålla tillbaka ett leende i alla fall och låter Sara krama honom.

SARA

Jag kommer och hälsar på, de lovar ja.

LELLE

OK. Hej då.

Sara ger honom en puss på pannan.

SARA

Ha det bra nu.

Så går hon över och ger Nisse en kram också.

SARA

Hej då, det var trevligt att träffa dig. Jätte trevligt.

Nisse nickar lite blygt till svar och Sara går.

SARA

Sköt om er nu grabbar.

Hon vinkar åt killarna som vinkar tillbaka. När hon gått vänder sig Lelle till Nisse och läser ur brevet.

LELLE

Till den som hittar det här skeppet! Ring och tala om var ni hittade det. Jag heter Lelle och bor på barnavdelningen på Södersjukhuset. Telefonnummer 23 70 00.

NISSE

08.

LELLE
08 ?

NISSE
Ja det måste det stå så de förstår att det är i
Stockholm, i fall det åker riktigt långt bort.

Lelle tänker efter en stund och nickar att han förstått.

LELLE
23 70 00 /08

Nisse skakar på huvudet.

NISSE
Det ska stå först, 08 /23 70 00

Lelle tittar konfunderat på honom.

NISSE
Vet du inte det?

Lelle fnyser irriterat.

LELLE
Det är klart jag vet.

Lelle böjer sig ned och koncentrerar sig på att plita ned
siffrorna rätt på lappen.

NISSE
Annars är det bra.

Lelle viker ihop lappen och går fram till skeppet i garderoben.
Han sätter fast lappen i motorgondolen. Sedan öppnar han sin egen
garderobsdörr och tittar in.

LELLE
Det blåser där uppe och det kanske tar tid innan motorn
tänder,, det är bäst att klä på sig något.

Nisse nickar till svar och går bort fram till sitt skåp. Tar fram
sina "civila" kläder och drar dem över sina sjukhuskläder. När
han vänder sig om ser han att Lelle brottas med en alldeles för
liten tröja, flera år för liten. Deras blick möts och Nisse
skakar på huvudet åt honom.

NISSE
Är det allt du har?

Lelle nickar stumt. Nisse suckar till och tar av sig sina kläder
så att han står i sjukhuskläderna igen. Snabbt smiter han ur
salen medan Lelle står kvar och tittar efter honom. Med mycket

möda drar Lelle av sig sina alldeles urvuxna kläder och hänger försiktigt tillbaka dem i skåpet. Nisse kommer tillbaka och slänger åt honom en storvuxen rock.

NISSE

Du får vika upp ärmarna.

De sätter snabbt på sig kläderna. Nisse tar signalpanelen och fattar post vid dörren. Han har en liten springa så han kan kika ut. Det syns inga människor ute i korridoren och han nickar åt Lelle att sätta igång. Mycket försiktigt plockar Lelle ut skeppet ur garderoben och lägger det över en säng, rycker till sig ett av lakanen från sängen bredvid och virar dem runt skeppet. Lelle visslar till och gör en gest åt Nisse att komma och hjälpa till. De sliter bort lakanen från den andra sängen och Lelle lyfter bort ett stort utskuret stycke av madrassen och de hjälps åt att passa in skeppet i det stora hålet. Därefter lägger de prydligt över de lakan som blivit över. Plötsligt hörs steg och röster i korridoren. De tittar förskräckt på varann. Nisse slänger sig fram till signalpanelen och trycker ned flera knappar utan att det händer något. Försiktigt kikar de ut genom dörren. Borta vid expeditionen ser de läkaren stå med expeditionens signalpanel i handen omgiven av avdelningens övriga personal. Flera patienter står och ser nyfiket på vad de gör. Biträdet går in en av salarna en bit bort och kallningslampan över dörren börjar strax blinka. Lampan slocknar och biträdet kommer ut igen. Pojkarna kan uppfatta några spridda meningar.

BITRÄDET

Nä det verkar inte vara något fel här.

LÄKAREN

Vi provar lite längre bort då.

Pojkarna ser hela sällskapet komma närmare dem. Utan tvekan trycker Lelle in brandlarmsknappen. Resultatet låter inte vänta på sig. Alla människor, patienter och personal, börjar rusa in och ut ur salarna. En del av personalen viftar med brandsläckare, rullstolar välter. Alla springer runt och på varann. Nisse och Lelle skyndar sig att smita iväg från rummet. I kaoset är det inte någon som tänker på att de två killarna rullar ut en säng från avdelningen.

67. INT. KULVERTAR. DAG.

Med sängen framför sig stiger de ur hissen och ger sig iväg ner i kulvertarna. De skyndar på så mycket de kan och kommer fram till skyddsrumsdörren.

LELLE

Man kommer bara åt hissen till taket härifrån.

Då upptäcker de att dörren inte bara är plomberad utan att det hänger ett stort hänglås på dörren. Förfärad vänder sig Lelle till Nisse.

LELLE
Tänk om han är inlåst.

NISSE
Vem?

LELLE
Robinson så klart.

Plötsligt hör de steg som närmar sig. Lelle ser sig omkring och föser sedan Nisse fram till en dörr en bit bort.

LELLE
In här,,

Det är ett städförråd, Lelle skjuter in Nisse. Drar igen dörren men lämnar en liten springa så de ser sängen. Stegen närmar sig och strax dyker den unge mannen med sängen upp. Men den här gången är sängen inte tom utan täckt av ett vitt lakan. Under det tunna tyget kan man urskilja konturerna av en människa som ligger still, ett lik. Den unge mannen stannar upp och tittar på klockan. Han ser sig omkring och låser sedan upp dörren in till ett annat litet förråd. Pojkarna tittar oförstående på varann. När sedan Sara dyker upp och slänger sig i famnen på den unge mannen kan de inget annat än att bara gapa av förvåning. Det förälskade paret kysser varann passionerat och slinker snabbt in i förrådet som den unge mannen låst upp och stänger dörren efter sig. Nisse går ut från deras gömställe. När inte Lelle kommer vänder han sig förvånat om och ser honom sitta och tjura på golvet med ryggen mot väggen.

NISSE
Kom igen då,,

Lelle bara surar och Nisse fattar ingenting.

NISSE
Vi har ju bråttom,,

Nisse sticker iväg och hämtar deras säng. När han kör förbi dörren där Sara och den unge mannen smet in får han en idé. Han ställer sängen precis under en liten ventilationslucka över dörren och klättrar upp på sänggaveln och kikar in. Kväver ett fniss och vinkar åt Lelle att komma. Lelle masar sig upp och fram till Nisse. Han tränger sig upp på sänggaveln och kikar in genom ventilationsluckan. Tätt omslingrade ser de den unga mannen och Sara kyssa varann inne i ett stort linneförråd. Han knäpper upp hennes vita rock och de två pojkarna gör stora ögon när den faller till golvet och hennes vita hud blottas. Långsamt börjar

sängen glida ut från väggen när killarna sträcker på tårna. Med ett brak faller de båda i golvet. De är snabbt på fötter och slänger sig in i säkerhet i städförrådet. Genom springan kan de se mannen titta ut i korridoren. Strax efter kommer Sara ut. Hon knäpper de sista knapparna i sin rock. När de inte upptäcker någon i korridoren kysser de varann igen. Lelle viskar lågt för sig själv.

LELLE
Hur fan kan hon?

Nisse tittat till på honom.

NISSE
Dom är väl kära.

LELLE
Ähh!

Efter lite nojs skyndar sig Sara bort igen. Den unge mannen slänger kyssar efter henne innan han saligt vänder om och hugger tag i sin säng och rullar iväg den. Det är bara det att till pojkarnas stora fasa tar han fel säng och rullar iväg med deras. När han försvunnit kliver Nisse ut från förrådet.

NISSE
Vilken jävla typ, han snodde vår säng.

Nisse går fram till sängen med liket och försöker skjuta på, den är mycket tung. Han vänder sig till Lelle som sitter och surar borta vid städskrubben.

NISSE
Hjälp till då!

Lelle skakar på huvudet.

LELLE
Äh det är ingen idé.

Nisse tittar till på honom som om han inte är riktigt klok.

NISSE
Vi måste ju byta tillbaka.

Lelle bryr sig inte om honom och Nisse härsknar till.

NISSE
Du kan ju inte banga nu bara för att hon e me honom.

LELLE
Va?

NISSE

Jag menar, du kan ju inte ge upp bara för att Sara är kär i den där killen.

LELLE

Det skiter väl jag i!

Lelle reser sig, hugger surt tag i sängen och börjar skjuta på. Nisse skyndar sig att hjälpa till. Under tystnad försvinner de bort i korridoren.

68. INT. OBDUKTIONSSAL. DAG.

Någonstans långt ner i källarregionerna bromsar Lelle försiktigt upp sängen utanför ett par stora svängdörrar . Försiktigt skjuter han upp en av dörrarna och kikar in. Därinne står sängen med deras skepp mitt på golvet och efter väggarna står det en massa tomma sängar. Ingen människa syns till. Lelle gör tecken åt Nisse att hjälpa till. Tillsammans tar de i och ställer sängen med liket bredvid deras säng med det gömda luftskeppet. Nisse och Lelle skjuter på allt vad de orkar för att snabbt få ut sin säng och stöter till sängen med liket. Ett morrande hörs och kroppen sätter sig upp. Pojkarna kväver ett skrik och ser hur den lilla tjocka vakten yrvaket sätter sig upp och slänger av sig det vita lakanet som legat över honom. Med en sur gäspning skriker han till den unge mannen.

VAKT

Nej inte nu igen. Kan du inte titta under lakanet innan du släpar ned sängarna hit.

Den unge mannen kommer in i rummet, stönar och fräser tillbaka.

UNG MAN

Du får väl sova bort din arbetstid någon annanstans än i mina sängar!

VAKT

Dina och dina.. Jag har gått fram och tillbaks i dom här gångarna hela dagen,, det är väl inte konstigt om man blir lite trött,,,,

UNG MAN

Vad då gått? Du ska väl inte snacka om att gå omkring,,,

Bakom ryggen på vakten försöker Nisse försiktigt dra ut sängen med luftskeppet. Lelle har försvunnit. Plötsligt får mannen syn på honom.

UNG MAN

Vad i helvete!

Han skyndar sig fram mot Nisse och fräser åt vakten.

UNG MAN

Du kan ju inte ens hålla efter ungarna.

Vakten vänder sig långsamt runt med en gäspning, men när han får syn på Nisse vrålar han till som en sårad björn och slänger sig efter honom.

VAKT

Nu har jag dig alla fall!

Innan vakten hunnit fram till Nisse dyker Lelle upp. Han skjuter fram en massa sängar mellan Nisse och vakten. Med ett brak dundrar vakten in bland sängarna och fastnar. Han fortsätter att skrika och bråka.

VAKT

Stanna! Stanna sa jag,,. Kom hit snorvalp!

Nisse lyckas få ut sängen genom dörren. Lelle ska just rusa efter honom då den unge mannen hugger honom i nackskinnet.

UNG MAN

Vad är det här för djävla bråk?

Lelle vrider sig som en mask och lyckas få in en rejäl spark på den unge mannens smalben. Med ett vrål släpper han Lelle.

LELLE

Rätt åt dig, tjejtjusare!

Den unge mannen vrålar av smärta och harm.

UNG MAN

Det där ska du fan få igen!

Lelle passar på att göra några triumfatoriska grimaser och skyndar sig sedan ut innan de två männen hunnit ta honom.

69. INT. KULVERTAR. DAG.

I kurvorna hänger sig pojkarna på sängen och tar dem med fyrhjulssladd. Strax bakom dem kommer de två männen ilskna som bin. Den lille tjocke vakten springer först och bakom försöker den unge mannen att springa förbi honom men den lille tjockisen lyckas hela tiden blockera honom. Till slut får den unge mannen syn på en sköterska som kommer farande på en sparkcykel. Med myndiga gester får han henne att stanna. Han knuffar av henne från cykeln och far i väg. Strax efter far han förbi vakten. Killarna springer allt vad de orkar. Vakten kommer i fatt en arbetare på en motoriserad eltruck. Han knuffar undan gubben och svänger i väg på eltrucken. När killarna vänder sig om så ser de

sina förföljare närma sig på sina respektive farkoster. Killarna rundar ett hörn och har plötsligt en trappa framför sig. De hoppar upp på sängen och sängen flyger som en rallybil ut i luften och landar nedanför trappan. När de två förföljarna kommer fram till trappan gör den unge mannen ett försök att i sista stund hoppa ned för trapporna, han landar hårt och med ett väldigt skrammel. Den lille tjocke vakten hinner nästan få stopp på eltrucken. Men bara nästan, långsamt glider den ned för trapporna och vakten rullar med och landar på golvet nedanför där den unga grabben redan ligger. De slår sig rejält men tar genast upp jakten igen. När pojkarna rundar ett hörn kommer de fram till en trappa som går upp. De sätter fötterna i golvet och försöker bromsa så gott de kan. Sängen stannar på tvären bakom kurvan. De kan höra de två männen komma rusande lite längre bort i korridoren .

LELLE

Fort ta här.

Lelle sliter upp skeppet och Nisse håller det medan Lelle skjuter den tomma sängen mot hörnet. Med skeppet mellan sig springer pojkarna upp för trappan. De två männen kommer runt hörnet tillsammans på samma sparkcykel och far rätt på sängen. Innan de två männen har fattat vad som hänt har de följt med sängen mot trappan där den välter. De står på huvudet igen och killarna får ytterligare lite försprång. Lakanet runt skeppet fladdrar när Nisse och Lelle rusar fram i kulverten. Men strax hör de att männen är på fötter och efter dem igen.

VAKT

Kom hit! Vänta tills jag får tag på er. STANNA!

Lelle vänder sig anfördd till Nisse.

LELLE

Det kan han ju tro att vi ska göra.

Pojkarna springer allt vad de orkar mot en hiss. Precis när de kommer fram öppnas dörren och en sjuksyster kommer ut. Innan hon hunnit fatta har pojkarna rusat in och hissdörren slår igen samtidigt som de två männen kommer fram. De rycker i dörren men hissen försvinner upp. Sjuksystemen ser förvirrat på spektaklet utan att fatta något.

70. INT. HISS. DAG.

I hissen trycker Lelle förtvivlat på knapparna men suckar sedan uppgivet.

LELLE

Fel hiss, och fel håll. Vi får ge upp taket. Det viktiga är ju att få iväg den. Vi får ta oss ut någon annanstans.

Lelle trycker till på stoppknappen och öppnar dörren.

71. INT. SJUKHUSGÅNGAR. DAG.

De baxar ut skeppet och Lelle öppnar dörren till trapphuset. När de hör springande steg i trapporna och ser de två männens händer på trappträcket hastigt närma sig backar de hastigt ut igen. De befinner sig i ett litet rum med bara en smal gång bort. De slänger sig in i gången men hinner inte många meter. Borta i andra änden ser de ett berg med tvätt komma mot dem på ett slags vagn. Lelle sjunker utmattad ned på golvet, han är mycket anfådd och svetten rinner ned i ansiktet, han sluter ögonen. Nisse vänder sig mot hissen igen men den är inte kvar. Han trycker och trycker på knapparna för att få dit den men ingen av knapparna tänds. Han bultar allt han orkar på hissdörren, men när han kikar genom fönstret i dörren ser han att hissen inte rör sig. Han vänder sig mot Lelle och skakar uppgivet på huvudet, så rusar han fram och klappar Lelle hårt på kinden så han slår upp ögonen. Ute i trapphuset hör de vakten och den unge mannen närma sig.

VAKT

Jag ska vrida nacken av dom när jag får tag i dom.

UNG MAN

Det kanske lär dig att inte sova bort din arbetstid en annan gång.

VAKT

Sköt dina egna affärer! Det var ju din säng dom snodde.

Rösterna kommer närmare. Lelle skakar på huvudet. Han har tårar i ögonen. Nisses bröst piper av astma och han proppar i sig av sin nya astmasprej.

NISSE

Det var nära att vi klarade det.

Lelle nickar till svar. Plötsligt öppnas en järnlucka i väggen och den skäggiga gubben Robinson som bor nere i matförrådet tittar ut. Nisse tar tag i Lelle och börjar släpa honom mot luckan. Gubben kommer ut och hjälper till att dra in honom.

NISSE

Dd, dde där dom kommer.

De får in Lelle och stänger luckan.

72. INT. BAKOM PANNORNA I VÄRMECENTRALEN. DAG.

Robinson och Nisse bär skeppet och Lelle följer efter dem. Han är mycket medtagen. De blir lotsade mellan rören och ledningarna, över pannor och ledningar. Efter ett tag stannar gubben upp och

öppnar en likadan lucka som de steg in genom. Det strömmar in dagsljus genom luckan och killarna kisar med ögonen. Mannen vinkar åt dem att stiga ut och de kryper ut med skeppet mellan sig.

73. EXT. SJUKHUSET. DAG.

Lelle ligger med skeppet bredvid sig på en gräsmatta en bit från sjukhuset. Han torkar bort svett från pannan. Han tittar till på Nisse som andas tungt med utspänd och pipig bröstorg. Nisse sitter på en av gatukontorets blå sandboxar.

NISSE
Det var nära.

Han fnittrar för sig själv.

NISSE
Hur går det? Orkar du en bit till?

Lelle skakar på huvudet.

LELLE
Det är nog bra om du kan komma lika högt upp som taket,
för att det ska bli verkligt.

Nisse tittar förfärat till på Lelle.

NISSE
Hur är det? Öh Lelle,,,

Lelle viftar undan honom och lägger sig ned och sluter ögonen. Han sluddrar för sig själv.

LELLE
Jag väntar här.

Nisse tar sig ett extra djupt sipp på sin sprej och tar sedan tag i Lelle med ena armen och med den andra tar han skeppet. Efter lite fumligt brottande kommer Lelle upp på benen och de går iväg.

74. EXT. TANTO. DAG.

De går längs vattnet under den stora järnvägsbron. Lelle håller ihop den stora rocken om sig. Han huttrar och fryser fast han är alldeles blöt av svett i ansiktet. Han spejar upp längs berget.

LELLE
Var kommer man upp någonstans?

Nisse försöker hitta någon väg mellan kolonistugorna som ligger längst ned på berget.

75. EXT. TANTOBERGET. DAG.

Lelle faller omkull och tappar skeppet. Nisse rusar fram och försöker skaka liv i honom. Efter en stund tittar Lelle upp med simmig blick. Han viskar.

LELLE

Ta upp och släpp det du.

Nisse skakar på huvudet och tar Lelles arm runt sin nacke, baxar upp honom och strävar upp igen.

LELLE

Nej,, skynda dig och släpp det, annars är allt förstört.

Nisse bryr sig inte om vad han säger. Han tar skeppet i sin fria hand och släpar så upp Lelle och skeppet den sista biten mot de vindpinade träden och de halvmurkna parkbänkarna på toppen av berget. Lelle fryser så han skakar igen. Men blicken är klar. Nisse sätter ned honom på en av bänkarna. Han släpper skeppet som lindar upp sig och kommer fritt. Sakta börjar det stiga och sväva fritt i luften. Lelle kan inte släppa skeppet med blicken. Plötsligt sprutar det eld ur motorn i aktern på skeppet. De båda pojkarna jublar och skrattar.

NISSE

Oj oj oj!!

LELLE

Ja! Så ska de va.

Majestätiskt far skeppet iväg ut över de södra förorterna. De två killarna blir mindre och mindre på berget där de sitter.

Nere på berget sveper Lelle rocken hårdare omkring sig. Nisse sitter längst ut på bänken med sin pipiga astma.

LELLE

Det var vackert i alla fall.

Nisse nickar sakta till svar.

NISSE

När blir du klar med det riktiga skeppet?

Lelle tittar efter pricken som försvinner i fjärran.

LELLE

Snart. Jag ska bygga det så fort jag kommer ut från sjukhuset.

Nisse tittar till på honom. Han ser misstrogen ut men nickar till svar i alla fall.

NISSE

Vi måste tillbaks nu,, De väntar oss väl på barnavdelningen.

Lelle skrattar till och skakar på huvudet åt detta sorgliga faktum. Han försöker resa sig upp och Nisse tar tag i hans arm och hjälper honom upp. Han ler stort mot Nisse.

LELLE

Vi klarade det i alla fall.

Nisse besvarar leendet och lägger hans arm runt sina axlar och tar honom om livet. Med armarna om varann går de iväg över berget mot sjukhuset.

76. INT. AVDELNINGSKORRIDOR. DAG.

Nisse skjuter upp dörren in till avdelningen. Han har fortfarande greppet om Lelle. Längre bort i korridoren springer en massa sjukhuspersonal omkring fram och tillbaka. Lelle är mycket medtagen och sluddrar när han pratar.

LELLE

Dom är nog ganska förbannade för att vi lånade rocken.

Människorna verkar för upptagna för att se killarna och Nisse hjälper Lelle in på salen.

77. INT. SALEN. DAG.

Nisse hjälper Lelle av med rocken och lägger honom på sin säng. Lelle ler ett svagt leende. Han är nästan helt medvetslös nu.

LELLE

Va dumt,, jag trodde de hade låst in Robinson,,, det går,, ju,,, inte.

Nisse går efter droppställningen. När han kommer tillbaka ligger Lelle med ögonen slutna. Nisse kopplar in honom på droppet och tar hans hand i sin och håller den på samma sätt som Lelle en gång höll Carsons hand. Plötsligt slås dörren upp och de vita rockarna rusar fram till Lelle och knuffar undan Nisse. Bedrövad ser Nisse hur Lelle skjuts ut från salen men det är som om sjukhuseffektiviteten inte angår honom längre.

78. INT. SALEN. DAG.

Nisse plockar ihop glaskolven, sugrören och allt det andra skräpet som ligger lite här och var runt garderoben och bordet.

Han lägger det i perfekt ordning på bordet, som om de strax ska börja bygga igen. Plötsligt kommer Carson in på salen. I civila kläder och med en sommarhatt i handen. Han har nästan helt slutat skaka och pratar inte på samma krampaktiga sätt längre. Han vänder sig till Nisse som står med famnen full av ihopsamlade plastmuggar.

CARSON

Jasså ni ska också flytta, det är ju synd att skiljas när man äntligen börjar bli frisk, men så är det väl på sjukhus.

Nisse tittar upp på honom. Då kommer Sara in i salen. Hon stannar förvirrat och blicken flackar kort mellan Nisse och Carson. Carson vänder sig genast till henne.

CARSON

Ja jag ville bara tacka för den här tiden.

Saras röst är mycket stel.

SARA

Det var ju kul att det gick så bra för Carson.

CARSON

Jag är så tacksam, så tacksam.

Carson skiner som en sol och Sara vänder sig till Nisse, hon söker ord men blir avbruten.

CARSON

Ja jag skall få hjälp till ett konvalecenthem en bit utanför staden nu på eftermiddagen. Doktorn sa att några dagars vila efter en sådan här operation är det som behövs.

Sara vet inte vad hon ska göra. Så hon nästan dras till Lelles hörn där hans säng tidigare stod. Nu finns bara teckningarna och bilderna på luftskeppen på väggen kvar. Från Lelles skåp tar Sara fram hans för små kläder och viker prydligt ihop dem och lägger dem i en hög i fönsterkarmen. När Nisse ser vad hon gör tappar han plastmuggarna på golvet och deras förtvivlade blickar möts.

CARSON

Var har du din kompis då?

Sara svarar Carson utan att släppa Nisse med blicken.

SARA

Han är på ett annat ställe på sjukhuset nu.

Sara kämpar för att inte släppa fram gråten. Nisse och hon kan inte släppa varann med blicken.

SARA
Han har det bra där.

Nisse nickar.

CARSON
Ja ja, men jag vill att ni ska veta att jag uppskattar all den hjälp jag fått här. Den omvårdnad som ni och den övriga personalen har gett mig har trots allt gjort den här mörka och svåra tiden till ett ljust minne,,, och,,

Carsons pladder försvinner långt långt bort.

79. INT. FRITIDSAVDELNINGEN. DAG.

Nisse sitter tillsammans med en grupp andra barn runt bordet på fritidsavdelningen. Han tittar ut i luften och bryr sig inte särskilt om sin pärlplatta där endast ett fåtal pärlor sitter klistrade. Efter en stund vänder sig fritidsfröken om mot honom.

FRITIDSFRÖKEN
Ska jag hjälpa dig lite. Det vore väl kul att få den färdig innan du ska åka hem.

Nisse reser sig upp med ett fräsande.

NISSE
Ähh.

80. INT. SJUKHUSET. NATT.

Nisse går genom den långa sjukhuskorridorren. Han har vanliga kläder på sig och bär en lite för stor resväska. Det är som om han går och går men inte kommer någonstans. Plötsligt kommer hans föräldrar springande honom till mötes. Nisse fortsätter att gå. Det tar lång tid för dem att mötas men till slut kan hans föräldrar krama om honom. Pappan tar hans väska och mamman hans hand.

81. EXT. SJUKHUSET. NATT.

Genom huvudentrén kommer Nisse ut med sina båda föräldrar. De går över parkeringsplatsen till bilen. Mamman hoppar in bakom ratten och pappan öppnar bakdörren åt Nisse och sätter sig bredvid pappan. Men Nisse står kvar framför bilen och tittar en sista gång upp mot sjukhuset. Han stelnar till när han får syn på ett gigantiskt luftskepp som ljudlöst svävar över taket. Han vänder sig om mot föräldrarana som sitter i bilen. De småpratar med varann och försöker trassla ut säkerhetsbältena, de ser inte Nisse och han vänder sig om mot skeppet igen. Så slår mamman på tändningen och billamporna tänds. När pappan får se att Nisse

står kvar framför bilen, i skenet från strålkastarna, vevar han ned rutan och ropar.

PAPPA

Kom nu Nils!

Uppe från taket på sjukhuset syns en liten figur i strålkastarskenet framför en bil. Den lilla figuren blir mindre och mindre och hoppar efter en stund in i bilen som kör iväg. Tyst glider den stora svarta zeppelinare ut i natten, bort över den tindrande staden.